

URADNI VESTNIK

OKRAJA CELJE

LETO IX.

7. maj 1964

Št. 27

VSEBINA

Skupščina občine Celje

240. Statut občine Celje

240.

Uspehi, doseženi na gospodarskem in družbenem področju v celjski občini in na tem zasnovani razvoj socialističnih družbenih odnosov, temelječ na pridobitvah ljudske revolucije, predvsem pa razvoj neposrednega družbenega in delavskega samoupravljanja,

— interes, da se zagotovi nadaljnji napredek na vseh področjih, zlasti v uveljavljanju občana kot čim neposrednejšega činitelja samoupravnega mehanizma v občini;

— namen, da se v okviru občine kot temeljne družbeno-ekonomske enote naše ureditve vskladijo interesi delovnih in drugih organizacij ter občanov — interesi proizvajalcev in potrošnikov ter

— želja, da se zagotovi na območju občine enotnost delovanja vseh delovnih ljudi in organizacij, da postane občina resnična skupnost občanov in združenje svobodnih proizvajalcev, s tem doseže hitrejši družbeni in gospodarski napredek, večja stabilnost v perspektivnem razvoju ter večja zakonitost in pravna varnost občanov;

— namen, da se določijo obveznosti občine glede zadovoljevanja skupnih potreb občanov, predpiše organizacija in delo Skupščine občine Celje in njenih organov;

— želja, da se uredijo razmerja do delovnih in drugih organizacij, do drugih občin in do okraja Celje in z vsem tem uvrstijo pogoji za napredek občine in občanov na socialistični družbeni osnovi, so vzpodbudili Skupščino občine Celje, da je po 98. členu ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije in 94. členu ustave Socialistične republike Slovenije, ob sodelovanju občinskega odbora SZDL Celje na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 5. maja 1964

sprejela

STATUT

OBČINE CELJE

UVOD

Statut predvsem konkretizira družbena načela, na katerih temelji jugoslovanska socialistična skupnost. Konkretizacija teh splošnih načel je privedla do nekaterih specifičnih rešitev, ki opredeljujejo občino Celje, kakor tudi njen nadaljnji razvoj.

Ena bistvenih značilnosti novega ustavnega sistema in potemtakem tudi tega statuta je, določiti in vskladiti odnose med samoupravnimi organi in organizacijami v občini, izhajajoč iz načela, da občina ni omejena le na funkcijo oblasti, temveč le-to vedno bolj izgublja. Občina vse bolj pridobiva vlogo koordinatorja sil vseh samoupravnih organov v občini, postaja koordinator

vseh akcij in naporov vseh svobodnih proizvajalcev upravljalcev, občanov in organizacij na področju ekonomske-družbenega življenja v okviru naše družbenopolitične skupnosti. Zato se pod pojmom občina ne opredeljujejo le pravice in dolžnosti skupščine občine in njenih organov, marveč vseh samoupravnih organov in organizacij ter slehernega občana.

Samostojni statuti delovnih in drugih organizacij ter krajevnih skupnosti bodo morali še določene izraziti pomen, obseg in razvoj posameznih organizacij in služb, kakor tudi načela njihove samostojnosti in samoupravnosti ob istočasni medsebojni odvisnosti in pogojenosti znotraj komune.

Konkretna določila o družbeno ekonomskih odnosih v tem statutu so izraz današnje stopnje razvitosti delovnih sredstev, delovanja zavestnih in socialističnih sil in stopnje strokovne ter delovne usposobljenosti občanov. Zato označujemo samo etapo v našem družbenem ekonomskem razvoju in se bodo spreminjala skladno z rastjo in materialno krepitvijo ožje in širše družbene skupnosti.

Hkrati pa vsa ta določila odpirajo občanu na vseh področjih možnost, da se aktivno vključi v delo za nadaljnji napredek. Občanu daje tudi vse pravice in dolžnosti, da sodeluje pri razvijanju, usmerjanju in vsklajevanju gospodarstva ter družbenega razvoja, pri izpopolnjevanju delitve dohodka, pri odločanju o namenski delitvi sredstev, ki se ustvarjajo v občini in da odloča o drugih vprašanjih družbenega življenja. Gospodarski in družbeni razvoj in s tem v zvezi zadovoljevanje skupnih in osebnih potreb občanov sta v prvi vrsti odvisna od dejavnosti slehernega občana. Napredek občine je torej odvisen od pravičnega in odgovornega opravljanja samoupravnih pravic in dolžnosti, katerih nosilci so izključno občani.

Pri nadaljnjem razvijanju produkcijskih sil bo potrebno z ozirom na sedanjo ekonomsko strukturo občine paziti zlasti na razvoj industrije, ker le-ta že doslej ustvarja pretežni del celokupnega družbenega proizvoda. Pri programiranju razvoja industrije bo potrebno aktivno delati, da se zagotovijo vsi pogoji za nadaljnji razvoj osnovne industrije: kovinske, železarske, tekstilne, kemične, lesne in druge, na osnovi najnovejših znanstveno-tehničnih dognanj; hkrati pa bo treba posvečati ustrezno skrb vsej ostali spremljajoči industriji, ki ima pogoje za razvoj tako zaradi obstoječega strokovnega kadra, kakor tudi zaradi potreb tržišča, dostopnosti surovin itd. Uvajati je treba tudi drugo industrijo, ki ima prirodne in druge pogoje za nastanitev v občini. Pospeševati je treba sodobno kmetijstvo in gozdarstvo zaradi oskrbe občanov in drugih predelov pospeševati razvoj trgovske, obrtniške in uslužnostne dejavnosti. Vzporedno s tem je treba pospeševati turizem, zlasti zdraviliški turizem v Dobrni in na območju Svetine in Frankolovega ter ustvarjati pogoje za njegov napredek. Za doseg tega cilja je nujno potrebno izdelati urbanistične načrte za območje vse občine in si prizadevati modernizacijo prometnih zvez, zlasti avtomobilskih cest.

Občinska skupščina bo zagotavljala svojo pomoč delovnim organizacijam pri programiranju razvoja in

v razvoju samem, ob upoštevanju samoupravnosti vsake delovne skupnosti. Zato bo odnos med občino in delovno organizacijo vzajemni, temelječ na skupnih interesih proizvajalcev in potrošnikov, pri čemer bo občina usmerjala razvoj proizvodnih sredstev s kreditno politiko in strokovno pomočjo; delovne organizacije pa bodo morale zagotavljati vse pogoje za optimalno izkoriščanje proizvodnih kapacitet in doseganje čim boljših rezultatov družbenega dela.

Proces gospodarskega razvoja bo nujno privedel do novih rešitev glede odnosov med občino in posameznimi delovnimi organizacijami, ki v tem statutu niso predvideni. Te rešitve bo v interesu hitrega nadaljnjega razvoja gospodarstva — in s tem vseh družbenih dejavnosti — treba upoštevati in z njimi popolnjevati statutarno, kakor tudi celotno ustavno materijo.

Spričo ugodnih naravnih pogojev bo potrebno še bolj razvijati turizem, in sicer prehodni in stacionirani. Zaradi naraščajočih potreb prebivalstva, industrije in turizma, se bodo morale mnogo hitreje kot doslej razvijati tudi storitvene dejavnosti. Posebno bo treba paziti na razvoj družbenega sektorja, vendar ob predpostavki, da je tudi vsaka osebna iniciativa oziroma konkretna dejavnost, če je po vsebini in obsegu v skladu z našim družbenim sistemom, koristna in zaželjena in ji bo občinska skupnost zagotovila pogoje za obstoj in v okviru možnosti tudi pogoje za nadaljnji razvoj zlasti na področju turizma, gostinstva, obrti, kmetijstva in drugih dejavnosti.

Napredna, družbena kmetijska proizvodnja mora dobiti ustrezno mesto v gospodarstvu občine in v prizadevanjih za uveljavljanje socialističnih družbenih odnosov na vasi in pri odpravljanju razlik med mestom in vasjo, skladno z razvojnimi možnostmi v okviru celotne jugoslovanske skupnosti. V okviru tega načela je dolžnost občine, da s posebno pozornostjo prouči dosežanje davčno politiko v kmetijski proizvodnji in da pristopi izvaianju take politike, ki bo vzpodbudila vsakega individualnega proizvajalca k čim večji proizvodnji.

Za hitrejši napredek vseh panog gospodarstva bo potrebno še intenzivneje razviti znanstveno raziskovalno delo oziroma ustrezne instituite pri delovnih in drugih organizacijah. S temi institucijami bo potrebno zlasti zagotoviti nenehno rast storilnosti v delovnih organizacijah z uvajanjem novih tehnoloških postopkov, kakor tudi standardno kvaliteto proizvodov. Okrepiti bo potrebno tudi strokovno šolstvo, predvsem višje in visoko.

Za uresničitev pogojev za hitrejši napredek na gospodarskem področju so potrebni visoko strokovni in razgledani kadri in jim bo zagradelj treba posvetiti stalno pozornost. Preko ustreznih institucij bo potrebno postaviti in utrditi sistem šolanja kadrov iz prakse, tako da se zagotovi kontinuirana rast strokovnih kadrov, skladno z razvojem znanosti in tehnike. Vsi elaborati za nadaljnji razvoj produkcijskih sil morajo nujno vsebovati tudi plan usposabljanja strokovnih kadrov. To pa je povezano z razvojem kadrovskih služb v delovnih in drugih organizacijah ter v občini.

K hitrejšemu gospodarskemu napredku lahko bistveno pripomore smotrno združevanje sil in sredstev. Zato bo občinska skupnost podpirala vsa integracijska gibanja, ki imajo namen s smotrno delitvijo dela, proizvodnim sodelovanjem in specilizacijo omogočiti enakopravno vključitev v mednarodno delitev dela, odločno pa bo zavračala vsake nepremišljene integracijske postopke, ki utegnejo prej oslabešati kot izboljšati gospodarski napredek v občini. Pri tem je treba gledati predvsem na vsebinsko plat problema, na to, da nova kvantiteta delanske pomeni tudi novo kvaliteto s tem, da so v vsakem primeru zagotovljene samoupravne pravice sleherne delovne enote, vključno s pravico odločanja o delitvi rezultatov njihovega dela.

Eden izmed odločujočih činiteljev za hitrejšo rast proizvodnje je rešitev problema najnižjih osebnih dohodkov proizvajalcev. Vendar pa na ta problem ne smemo gledati le s socialnega aspekta; to je predvsem

ekonomsko-družbeni problem. V reševanju tega problema moramo zato zastaviti vse sile na razvijanje sistema delitve dohodka. Sistem delitve dohodka gre razvijati v to smer, da v njem proizvajalec vidi materialno vzpodbudo za doseganje boljših delovnih rezultatov, za dejansko delitev po delu. Osnove in merila za delitev dohodka je treba postaviti tako, da bo proizvajalcu zagotovljeno, da se z večjo prizadevnostjo pri delu temu ustrezno zvišuje tudi osebni dohodek, hkrati pa zagotavlja pogoje za nadaljnji obstoj in rast delovne organizacije, v kateri dela. Ta načela pa je potrebno še zlasti intenzivneje uresničevati v družbenih službah, ki jih naj družbena skupnost financira odvisno od uresničitve zastavljenega programa dela in prizadevnosti delovne skupnosti.

V skrbi za opravljanje svojih temeljnih nalog na področju družbenih služb, bo občina razvijala in utrjevala samoupravnost v organizacijah teh služb in krepila njihov nadaljnji razvoj v okviru materialnih možnosti občine. Pri vsklajevanju njihovega dela je za utrjevanje samoupravnosti organov družbenih služb in za njihovo smotrno delovanje izredno pomembno dogovarjanje z občinsko skupščino oziroma njenimi ustreznimi samoupravnimi organi. To dogovarjanje o medsebojnih pravicah in dolžnostih se izvaja z načrtom razvoja družbenih služb.

Na področju šolstva mora občina zagotoviti pogoje za enotno osemletno osnovno šolanje otrok. To obveznost mora skupščina občine izvršiti do vseh občanov tudi v primeru, če nima dovolj materialnih sredstev za kritje drugih, čeprav tudi potrebnih izdatkov. Kolikor več pa je na razpolago teh sredstev, toliko boljše sistem osnovnega šolanja mora občina zagotavljati, intenzivneje zagotoviti izvajanje šolske reforme s tendenco, da se vzpostavi neprekinjen pouk in da se predšolski otroci vključijo v redni sistem šolanja pod enakimi pogoji in da se zagotovi za občana brezplačna oskrba šoloobveznih otrok s šolskimi potrebščinami.

Samoupravni orežani šol in vsi člani šolskih kolektivov so spričo materialne skrbi, ki jim jo nudi občinska skupnost, dolžni skrbeti za izvajanje čim boljše učnega programa, tako da bodo doseženi optimalni učni in vzgojni uspehi. Samoupravni organi šol in vsi člani šolskih kolektivov so dolžni da ustvarjajo pogoje in zagotovijo uresničitev tega načela, to pa pomeni, da skrbijo za strokovne kadre, ki so na šolah potrebni in zagotavljajo druge pogoje, zlasti stanovanjske.

Šolanje na šolah II. in III. stopnje in delovanje drugih organizacij, ki se bavijo z vzgojo in izobraževanjem, zagotavlja občina v okviru potreb in možnosti ob sodelležbi občanov, skupnosti in delovnimi in drugimi organizacijami in ob udeležbi ostalih zainteresiranih družbeno-političnih skupnosti. Pri tem bo občina upoštevala, da nadaljnji razvoj tehnike in znanosti nujno terja na vseh področjih visoko strokovne kadre.

Zaradi gospodarske razvitosti občine zagotavlja materialna sredstva za financiranje zdravstvenega varstva občanov predvsem komunalna skupnost zavarovancev. To še posebej veže samoupravne organe, ki upravljajo s temi sredstvi, da v svojem statutu zagotovijo tak sistem uporabe teh sredstev, ki bo še bolj vzpodbudil zdravstvene ustanove, da razvijejo čim popolnejšo zdravstveno zaščito občanov. V svojih medsebojnih odnosih morajo samoupravni organi zdravstvene službe in komunalnih skupnosti zavarovancev vskladiti medsebojne interese in jih razvijati preko sistema financiranja na ta način, da se zaščitijo interesi tako razvoja zdravstvene službe kot racionalnejšega koriščenja sredstev socialnega zavarovanja. Pri tem na morata ta dva samoupravna organa hitreje razvijati in poiskati primernejše oblike za financiranje zdravstvenega varstva občanov. Skupščina občine na mora skupno z delovnimi in drugimi organizacijami zagotoviti sredstva za izvajanje zdravstvene preventive v kolikor se ta že ne financira iz sredstev skladov zdravstvenega zavarovanja, kakor tudi preko ustreznih institucij skrbeti za skladni razvoj zdravstvene službe v komuni.

Skupščina občine je dolžna skrbeti tudi za socialno varstvo svojih občanov s tem, da se ta dolžnost večja vzporedno s krepitvijo materialne osnove. Hkrati pa se odgovornost in skrb za preprečevanje socialnih problemov in za odstranjevanje vzrokov, ki jih porajajo, prenaša na delovne in krajevne skupnosti, tako da postaja socialno varstvo skrb vseh samoupravnih organov v občini in preko njih vseh občanov. V teh prizadevanjih imajo poseben pomen humanitarne organizacije in društva ter jim je zato treba zagotoviti potrebno družbeno skrb in priznanje.

Občinska skupnost bo zlasti skrbela za udeležence in invalide narodnoosvobodilnega gibanja, za uveljavljanje njihovih pravic, zaposlovanje, izobraževanje in strokovno usposabljanje, urejanje stanovanjskih razmer in materialnega položaja. Pod enakimi pogoji mora občinska skupnost skrbeti tudi za družine članov udeležencev NOV in invalidov narodnoosvobodilnega gibanja kakor tudi žrtev fašističnega nasilja.

Na področju kulturno-prosvetne in telesno-vzgojne dejavnosti ter rekreacije mora občinska skupnost težiti predvsem za tem, da se v okviru možnosti neopretrgoma zagotavljajo sredstva ne le za dejavnost, marveč tudi za postopno izgradnjo kulturno-prosvetnih središč in telesno-vzgojnih naprav v mestu in v posameznih naseljih, skladno z normativi, ki jih je treba določiti z ozirom na strukturo prebivalstva, njeno koncentracijo ter ekonomske možnosti občine. Pri tem je treba upoštevati, da vse te dejavnosti, zlasti kulturno-prosvetna, predstavljajo osnovni pogoj samoupravljanja.

Kar zadeva dejavnost kulturno-prosvetnih organizacij, je potrebno v prvi vrsti zagotoviti sredstva tistim institucijam, ki ustvarjajo in aktivno pomagajo pri oblikovanju človeka in s tem prispevajo svoj delež k splošni družbeni razgibanosti v občini.

Pomembno vlogo pri mobilizaciji delovnih ljudi za nadaljnji napredek gospodarstva in razvoj družbenih služb in za vsklajevanje interesov posameznih delovnih organizacij in družbenih služb, ima lahko organizirana akcija subjektivnih sil, zlasti Zveze komunistov, kot idejnega vodja našega družbenega razvoja in Socialistične zveze delovnega ljudstva ter Zveze sindikatov, Zveze mladine, Združenja zveze borcev NOV kot množičnih političnih organizacij, pa tudi drugih političnih in družbenih organizacij. Zato bo občinska skupnost zagotavljala sredstva za nemoteno delovanje družbeno-političnih organizacij, zlasti pa za izgradnjo družbenih prostorov za delo ter organizacijo po posameznih naseljih in delih mesta. Skladno s temi načeli bo občinska skupnost zagotavljala ustrezna sredstva za izgradnjo družbenih prostorov za delo Zveze mladine Slovenije, zlasti v Celju.

Vse pomembnejše akte skupščine občine, kakor npr. letne družbene načrte in perspektivne programe, gradivo za referendum in pod., bo skupščina občine proučila skupno z občinskim odborom SZDL oziroma občinskim sindikalnim svetom, kakor tudi s sveti krajevnih skupnosti, bodisi da bo v ta namen sklicevala skupne seje, bodisi da bo te organe prej konsultirala ali na drug način aktivno pritegnila v razpravo o teh problemih.

V krajevni skupnosti občan najbolj neposredno uveljavlja svoje pravice in dolžnosti v zvezi z vprašanji, ki so vsakodnevnega pomena za njegovo življenje. Krajevna skupnost, kot samoupravna skupnost občanov določenega območja ima samostojne pravice pri sprejemanju svojega načrta razvoja in samostojno opravlja naloge samoupravnega značaja. Obseg nalog, ki jih bo skupščina občine, hkrati z zagotavljanjem materialnih sredstev za njihovo izvrševanje, prenašala na krajevne skupnosti, je v prvi vrsti odvisen od delovanja samoupravnih organov krajevne skupnosti in naprednih socialističnih subjektivnih sil ter od njihove sposobnosti, da te posle izvedejo z družbeno akcijo, ne pa z akcijo oblasti. Glede na tak koncept razvoja krajevnih skupnosti smatra skupščina občine, da je za nadaljnjo rast in razvoj krajevnih skupnosti nujno po-

trebno še nadalje programsko prenašati pravice na organe krajevnih skupnosti in s tem najneposredneje vključiti občane v sodočlanje in samoupravljanje v občini.

Sistem čim neposrednejšega samoupravljanja v občini se lahko utrdi samo tako, da se zagotovi javnost dela in obveščanje občanov o delu vseh organizacij in služb. Javnosti dela in obveščanju bo zato občina posvečala posebno pozornost in ustrezno materialno skrb. Prav tako bo podpirala vse oblike zbiranja in analiziranja mnenj in predlogov občanov ter skrbela, da bodo upoštevani.

Mnoge akcije gospodarskega in družbenega značaja občina ne more in ne bo mogla izvajati izolirano. V vsakodnevni praksi se bo torej vedno povezala z drugimi, predvsem sosednjimi občinami ter občinami, na katere naravno ali družbeno-ekonomsko gravitira. Pri sodelovanju z ostalimi občinami oziroma njihovimi delovnimi in drugimi organizacijami bo izhajala iz stališča, da občina ni zaprta ekonomska in družbena enota, marveč samo oblika organizirane samouprave vseh delovnih ljudi jugoslovanske socialistične skupnosti. Zato bo ob izvajanju skupnih akcij gospodarskega in družbenega pomena preko delovnih in drugih organizacij težila za tem, da se zagotovi materialna osnova samoupravljanja za tiste enote, ki so v občini, po načelu delitve dohodka, tako v delovni organizaciji sami kot med družbeno-političnimi skupnostmi. Take težnje bo upoštevala tudi v odnosu do drugih občin. Razen tega se bo zavzemala za to, da bodo v vseh pravnih aktih posebnega pomena, kot so združitev ali razdružitev, imenovanje direktorja in podobno v odnosu med delovno ali drugo organizacijo, ki ima svoje obrate v več občinah, in občinami — odločale vse prizadete skupščine občin.

Preko raznih oblik sodelovanja z jugoslovanskimi mesti in občinami bo občina izmenjavala izkušnje v izgradnji komunalnega sistema in utrjevala bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov. Se nadalje bo razvijala razne oblike sodelovanja z občinami Čuprija, Sisak, Doboj in drugimi občinami bratskih republik.

Skladno z ustavo SFRJ bo občina Celje v odnosih z bratskimi mesti v inozemstvu skušala čimveč prispevati k medsebojnemu spoznavanju ljudi, izmenjavi kulturnih in drugih dobrin in s tem dati svoj delež k sožitju med ljudstvi in krepitvi miru.

I. poglavje

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Občina Celje je temeljna družbeno-politična skupnost občanov na svojem območju (v nadaljnjem besedilu »občina«).

2. člen

V občini se zagotavljajo materialni in drugi pogoji za delo ljudi in za razvoj proizvodnih sil.

Občina umerja in vsklajuje razvoj gospodarstva in družbenih služb.

V občini se:

— določajo in razdeljujejo sredstva za potrebe občine;

— ustvarjajo pogoji za zadovoljevanje materialnih, socialnih, kulturnih in drugih skupnih potreb občanov;

— vsklajujejo posamezni in skupni interesi s splošnimi interesi;

— uresničuje čimbolj neposredno družbeno samoupravljanje;

— organizirajo organi oblasti in družbenega samoupravljanja;

— organizirajo družbene službe, ki so skupnega pomena;

— zagotavljajo pogoji za uresničevanje svoboščin in pravic občanov;
 — urejajo odnose, ki imajo neposreden pomen za občane v občini;
 — določajo splošni pogoji za dejavnost komunalnih in podobnih organizacij;
 — varujeta zakonitost in varnost ljudi in premoženja;
 — zagotavljata javni red in mir;
 — izvršuje družbeno nadzorstvo;
 — uresničuje tudi druge funkcije družbene skupnosti razen tistih, ki so z ustavo določene kot pravice in dolžnosti širših družbeno-političnih skupnosti.

V prejšnjih odstavkih našete pravice in dolžnosti občine se podrobneje določajo s tem statutom.

3. člen

Pravice in dolžnosti občine, našete v 2. členu statuta, opravljajo neposredno občani na zborih volivcev in v drugih oblikah neposrednega odločanja, krajevne skupnosti, občinska skupščina in njeni organi.

4. člen

Delo občinske skupščine in njenih organov je javno. Občani, delovne in druge organizacije imajo pravico, da so obveščeni o delu občinske skupščine in njenih organov, kakor tudi organizacij, ki opravljajo službo zadovoljevanja skupnih potreb občanov.

Pravica obveščanja je določena tudi v predpisih o zborih volivcev in v statutih krajevnih skupnosti.

Občanu je zagotovljena iniciativa glede splošnih predpisov; na sprožen pismeni postopek mu je občina dolžna odgovoriti.

Občina je dolžna proučiti mnenje občanov o aktualni problematiki na način, določen s tem statutom.

5. člen

Občina ima za izpolnjevanje svojih nalog sredstva, s katerimi samostojno gospodari.

6. člen

Območje občine Celje je določeno z zakonom o območjih okrajev in občin.

7. člen

Občina je pravna oseba.
 Sedež občine je v mestu Celje.
 Občina je v sestavu okraja Celje.

8. člen

Občina praznuje 20. julija občinski praznik v spomin na ustanovitev Prve celjske čete v borbi zoper okupatorja.

Občinska skupščina uredi s posebnim odlokom način praznovanja občinskega praznika.

Statuti delovnih organizacij v občini določajo ali je za njihove delovne kolektive občinske praznik dan, ko se ne dela.

Krajevni prazniki so določeni v statutih krajevnih skupnosti.

9. člen

Občina ima svoj emblem in zastavo, občinski organi pa imajo pečat po določbah zakona.

Emblem občine je ščit v modri barvi, na katerem so zgoraj v vodoravnem razporedu tri zvezde v zlati (rumeni) barvi.

Zastava občine je modro-rumena v vodoravni legi kroti navpičnemu drogu. Modra barva je zgoraj, rumena barva pa spodaj. Razmerje med širino in dolžino zastave je ena proti dve.

10. člen

Občina skrbi s posebno pozornostjo preko svojih organov in ustreznih zavodov za zadovoljitev življenjskih potreb borcev in invalidov NOV ter žrtev fašističnega nasilja, zlasti za njihovo šolanje, rehabilitacijo,

zaposlovanje, zdravljenje, rekreacijo in preskrbo stanovanj ter za šolanje njihovih otrok.

11. člen

Občinska skupščina lahko zaradi izrednih zaslug za socialističen razvoj države, razvoj znanosti in kulture, utrjevanje miru in blaginje v državi in po svetu oziroma zaradi posebnih zaslug za razvoj občine, določene osebe v znak priznanja imenuje za častne občane.

Občinska skupščina lahko s posebnim odlokom častnim občanom zagotovi primerne dohodke iz svojih sredstev.

V primeru, da se častni občani pokopljejo v občini, nosi občina stroške za pokop in za postavitev primerne spomenika.

12. člen

Občina ima pri izvrševanju svojih pravic in dolžnosti do občanov, delovnih in drugih organizacij pravice, ki jih določa ustava, zakoni in statut občine.

13. člen

Občani občine so dolžni sodelovati po svojih sposobnostih in možnostih v organih družbenega samoupravljanja v občini.

Občani so dolžni, če so za delo sposobni, da se vključijo v ustrezno delovno razmerje ali opravljajo kakršnokoli drugo družbeno koristno delo in s tem vzdržujejo sebe in svojo družino oziroma prispevajo k splošnemu razvoju in napredku občine.

Občani občine so dolžni do občine izpolnjevati obveznosti, ki so jim naložene s predpisi in s tem statutom.

II. poglavje

GOSPODARSKI IN DRUŽBENI RAZVOJ OBČINE
IN USMERJANJE RAZVOJA

14. člen

Gospodarski in družbeni razvoj usmerja občina z dolgoročnim programom razvoja ter s srednjeročnimi in kratkoročnimi plani, s predpisi in drugimi ukrepi.

15. člen

Z družbenim planom občina:

— usmerja in vsklajuje razvoj gospodarstva in drugih področij družbenega življenja v občini, zlasti pa razvoj terciarnih gospodarskih panog, stanovanjske in komunalne izgradnje ter dejavnosti družbenega standarda, in sicer skladno s specifičnimi pogoji občine ter v skladu z osnovnimi proporcijami družbenih planov širših družbeno-političnih skupnosti;

— določa osnovne odnose za predvideni razvoj gospodarstva in drugih področij v občini;

— razporeja v okviru enotnega sistema delitve družbenega proizvoda sredstva, ki pripadajo občini, in določa v okviru svoje pristojnosti ustrezne ukrepe za delitev družbenega proizvoda;

— daje smernice za uporabo razpoložljivih družbenih sredstev, da se zagotovi čim večja ekonomičnost vlaganj ter razvoj tistih panog, ki se vključujejo v razvoj celotne družbene skupnosti.

Občinski družbeni plan temelji na osnovnih proporcijah družbenih planov širših družbeno-političnih skupnosti in upošteva v teh planih postavljeno razvojno politiko.

Družbeni plan občine ni vsota družbenih planov delovnih organizacij, pač pa temelji na proizvodnih planih in razvojnih programih delovnih organizacij in jih s svoje strani usmerja. Družbeni plan občine izhaja pri tem iz načela, da je osnova za naraščanje družbenega proizvoda in osebne potrošnje nenehna rast produktivnosti dela.

16. člen

Program in plan pripravi pristojni upravni organ občinske skupščine na podlagi smernic občinske skup-

ščine, najmanj dva meseca pred pričetkom izvajanja; pri sestavi pa obvezno zahteva mnenje gospodarske zbornice.

Program in plan se da v obravnavo vsem zborom volivcev v občini in vsem delovnim organizacijam ter družbenim organizacijam, ki lahko podajo nanj svoje pripombe.

Predlog programa in plana s pripombami se predloži pristojnemu svetu občinske skupščine, nato pa o programu in planu ter pripombah, ki jih svet ni mogel upoštevati, razpravlja občinska skupščina in program oziroma plan sprejme z odlokom.

17. člen

Za ureditev in razvoj naselij, gradbenih okolišev in zgraditev komunikacijskih zvez in objektov sprejme občinska skupščina urbanistični načrt.

18. člen

Za izvrševanje programov, planov in načrtov skrbe pristojni občinski upravni organi, samoupravni organi delovnih organizacij in krajevne skupnosti.

19. člen

Ob koncu obdobja, za katerega je sprejet program oziroma plan, se napravi analiza o njegovi realizaciji.

O izvršitvi programa in plana razpravlja občinska skupščina.

O izvrševanju programa in plana je treba obvestiti občane na zborih volivcev ali na druge primerne načine (javne tribune in podobno).

III. poglavje

OBVEZNOSTI OBČINE GLEDE ZADOVOLJEVANJA SKUPNIH POTREB OBČANOV

1. Splošno

20. člen

Občina zagotavlja svojim občanom dobrine, ki tvorijo družbeni standard in druge dobrine zaradi zadovoljevanja skupnih potreb občanov, upoštevajoč velikost in razvoj naselij ter materialne možnosti občine.

2. Zagotavljanje stanovanj

21. člen

Občina organizira dodeljevanje stanovanj občanom, ki nimajo stanovanja.

Stanovanje preskrbi občina občanom, ki iz upravičenih razlogov niso zaposleni (upokojeanci itd.); občanom, katerih delo v občini je pomembno in koristno za družbo.

Občina pospešuje ustanavljanje stanovanjskih združenj za zidanje stanovanjskih hiš in nakup stanovanj; pospešuje in materialno vzpodbuja s krediti stanovanjsko izgradnjo posameznikov in zagotavlja sredstva za stanovanjsko izgradnjo v svojih programih in planih.

Podrobnosti glede preskrbe stanovanj se uredijo s posebnim odlokom.

3. Komunalna dejavnost

22. člen

Občina skrbi za komunalno dejavnost zaradi zadovoljevanja skupnih potreb občanov. V ta namen občina ustanavlja delovne organizacije in servise, jim daje na razpolago sredstva in skrbi za njihovo delovanje in pospešuje razvoj.

Občina ustvarja pogoje tudi za zasebno obrtniško dejavnost zlasti zaradi zadovoljevanja uslug občanom.

Ustanavljanje, financiranje in delovanje komunalnih organizacij in servisov je urejeno s splošnimi predpisi iz njihovega statutom.

Naloga komunalnih organizacij in servisov je izključno samo zadovoljevanje skupnih potreb občanov in mora biti vse poslovanje teh organizacij podrejeno tej nalogi.

23. člen

Neposredno nadzorstvo nad delom komunalne organizacije opravlja v okviru sklenjenih pogodb svet občinske skupščine, ki je pristojen za komunalne zadeve.

24. člen

Komunalna organizacija mora poročati svetu občinske skupščine, pristojnemu za komunalne zadeve, vsako leto do konca aprila o svojem delu in finančnem stanju za preteklo leto, na utemeljeno zahtevo sveta pa tudi v krajših obdobjih za preteklo poslovanje.

25. člen

Če ugotovi svet občinske skupščine, ki je pristojen za komunalne zadeve, da komunalna organizacija ne posluje skladno z interesi občanov glede zadovoljevanja skupnih potreb in da se z danimi smernicami ne more odpraviti nedostatkov, poroča o tem občinski skupščini in predlaga ustrezne ukrepe proti komunalni organizaciji.

26. člen

Cene in tarife uslug komunalnih organizacij in servisov določa občinska skupščina.

Pri določanju cen in tarif uslug mora občinska skupščina upoštevati pomen posameznih uslug za zadovoljevanje skupnih potreb občanov, vpliv cen in tarif na življenjski standard občanov in na kupno moč občanov ter mora upoštevati program razvoja posameznih komunalnih panog na območju občine in stroške poslovanja komunalne organizacije in servisa.

Če občinska skupščina določi cene uslug pod ekonomskimi cenami, mora istočasno zagotoviti manjkajoča sredstva komunalni organizaciji in servisu.

27. člen

Komunalno organizacijo in servis je dopustno ukiniti samo v primeru, če ni več potreb zaradi katerih je bila ustanovljena oz. če je na drug primeren način zagotovljeno zadovoljevanje tistih skupnih potreb občanov, ki je predmet poslovanja dotične komunalne organizacije oziroma servisa.

28. člen

Za komunalno dejavnost po tem statutu se šteje:

- a) oskrba z električno energijo;
- b) oskrba z vodo in plinom
- c) vzdrževanje javne snage
- č) dimnikarska služba
- d) požarno-varnostna služba
- e) kanalizacija in urejevanje voda
- f) lokalni promet
- g) gradnja in vzdrževanje občinskih cest in javnih poti
- h) pogrebne usluge in pokopališča
- i) organiziranje tržnice, sejmišč in javnih tehtnic
- j) javna razsvetljava
- k) kopališča

Občinska skupščina lahko sporazumno s krajevno skupnostjo prepusti s pogodbo svoje pristojnosti glede določenih komunalnih dejavnosti krajevni skupnosti, če se da pričakovati, da bo na ta način zagotovljeno uspešnejše zadovoljevanje skupnih potreb občanov na območju dotične krajevne skupnosti. V takem primeru zagotovi občinska skupščina krajevni skupnosti določena finančna sredstva.

29. člen

Občina skrbi, da se vsem naseljem na njenem območju zagotovi električna energija.

Oskrbo z električno energijo izvršuje posebna organizacija.

30. člen

Občina skrbi, da se mestu Celje in najbližnji okolici zagotovi oskrba s plinom.

Občina skrbi, da se v mestu Celje in večjih strnjelih naseljih zagotovi zdrava pitna voda iz javnega vodovodnega omrežja. V ostalih naseljih zagotovi preskrbo z zdravo pitno vodo iz vodno-oskrbnih objektov pristojna krajevna skupnost.

Oskrbo s plinom in vodo po javnem vodovodnem omrežju izvršuje posebna komunalna organizacija.

31. člen

Občina skrbi, da se vzdržuje javna snaga.

Javno snago vzdržuje v mestu Celje posebna komunalna organizacija, v vseh ostalih naseljih skrbi za javno snago pristojna krajevna skupnost.

Podrobnosti se uredijo s posebnim odlokom.

32. člen

Občina skrbi, da se v vseh naseljih opravlja dimnikarska služba.

Dimnikarsko službo izvršuje posebna komunalna organizacija.

Tarifo dimnikarskih storitev predpiše skupščina občine s posebnim odlokom.

33. člen

Občina skrbi, da se na celotnem območju opravlja požarno-varnostna služba.

Požarno-varnostno službo opravljajo poseben zavod za požarno varnost, občinska gasilska zveza, prostovoljna gasilska društva in industrijske gasilske enote.

34. člen

Občina skrbi, da se uredi in razširja kanalizacijsko omrežje v Celju, Storah, Vojniku in Dobrni. V ostalih naseljih lahko poskrbi za zgraditev kanalizacije krajevna skupnost.

Kanalizacijsko omrežje oskrbuje posebna komunalna organizacija.

35. člen

Občina skrbi za urejevanje voda na svojem območju s tem, da se regulirajo reke in potoki, osušujejo močvirja in izvršujejo drenaže, izvršujejo melioracije in bonifikacije zemljišč in druga dela, ki so s tem v zvezi.

Naloge, našteje v prvem odstavku tega člena, izvršuje Vodna skupnost porečja Savinje v Celju.

36. člen

Občina skrbi, da so večja naselja na območju občine povezana med seboj in z mestom Celje z javnimi prometnimi sredstvi. Poleg tega skrbi, da skozi večja naselja potekajo medobčinske prometne zveze. V mestu Celje se zagotovi krajevni avtobusni promet z najbližjo okolico.

Pri organiziranju javnega prometa je treba upoštevati zlasti potrebe občanov glede na povezavo z delovnim mestom, šolami, zdravstvenimi in drugimi zavodi in potrebe turizma.

Službo javnega prometa opravljajo posebne komunalne organizacije.

37. člen

Občina skrbi, da se grade in vzdržujejo ceste IV. reda (občinske ceste).

Za gradnjo in vzdrževanje krajevnih poti skrbe krajevne skupnosti.

Gradnjo in vzdrževanje občinskih cest opravlja posebna komunalna organizacija.

38. člen

Občina skrbi za gradnjo in vzdrževanje pokopališč in za opravljanje pogrebnih uslug.

Pogrebne usluge in vzdrževanje pokopališč opravlja v Celju Pogrebni zavod, v ostalih naseljih pa za to skrbe krajevne skupnosti.

Podrobnosti glede tega se uredijo s pokopališkim redom.

39. člen

Občina skrbi za organizacijo tržnic, sejmišč in javnih tehtnic.

Z organiziranjem tržnic in sejmišč se bavi posebna komunalna organizacija.

Organizacija tržnic in sejmišč se uredi s posebnim odlokom.

Služba javnih tehtnic se uredi s posebnim odlokom.

Organiziranje tržnic in sejmišč ter poslovanje javnih tehtnic se lahko sporazumno s krajevno skupnostjo prepusti tej skupnosti.

40. člen

Občina zagotavlja javno razsvetljavo v mestu Celju, Storah, Dobrni in Vojniku. V drugih naseljih skrbi za javno razsvetljavo krajevna skupnost.

Za javno razsvetljavo skrbi posebna organizacija.

41. člen

Občina skrbi za zgraditev in poslovanje javnih kopališč na prostem v večjih strnjelih naseljih skladno z materialnimi možnostmi, upošteva zdravje občanov in interese turizma.

V ostalih naseljih skrbe za javna kopališča krajevne skupnosti.

Javna kopališča upravlja posebna komunalna organizacija. Javna kopališča na prostem se lahko iz utemeljenih razlogov prepuste v upravljanje s pogodbo športnim, telesno-vzgojnim in drugim organizacijam.

42. člen

Občina zagotavlja pogoje za razvoj obrtniških uslug, ki so pomembne za dovoljevanje osebnih potreb občanov in njihovih gospodinjstev.

Občina posebej skrbi za napredek obrtnih obratov, ki so posebnega pomena za družbeni standard.

43. člen

Občina skrbi, da se organizira kinematografska dejavnost v Celju in večjih strnjelih naseljih. V ostalih naseljih se po potrebi organizirajo potujoče kinopredstave.

Kinematografsko dejavnost opravlja posebna komunalna organizacija.

44. člen

Občina skrbi za ustvaritev in vzdrževanje parkov, zelenic in nasadov ter za splošno členjenje z zasajevanjem okrasnega drevja in grmičevja, za postavitev klopi v nasadih, ureditev obrežja Savinje ter drugih rek in potokov, redovni odvoz smeti in odpadkov, čiščenje javnih prostorov in sploh odprave nevarnosti, ki kvarijo estetski in urejen izgled teh naselij in nepešne hortikulturne dejavnosti tudi pri občanah samih.

Naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja posebna komunalna organizacija.

Občina materialno podpira dejavnost olepševalnih hortikulturnih in turističnih društev, upošteva pri tem programe dela teh društev, njihovo prizadevnost in vnemo ter uspehe.

V ostalih naseljih skrbe za dejavnost po tem členu krajevne skupnosti.

45. člen

Občina skrbi, da se uredijo primerni prostori za parkiranje motornih in drugih vozil glede na krajevne potrebe in v interesu turizma in varnosti javnega prometa.

Vzdrževanje parkirnih prostorov in organizacijo čuvanja vozil opravlja posebna komunalna organizacija.

Parkiranje, tarifa za parkiranje in čuvanje vozil se uredi s posebnim odlokom.

Za parkirne prostore v ostalih naseljih skrbe krajevne skupnosti.

4. Preskrba in družbena prehrana

46. člen

Občina skrbi, da se zaradi preskrbe z živilskimi in drugimi proizvodi široke potrošnje ustvarijo potrebni pogoji za ustrezno ureditev trgovske mreže.

Občinska skupščina s posebnim odlokom določi namembnost poslovnih prostorov.

47. člen

Občina skrbi, da se v občini in po potrebi v drugih krajih ustanove obrati družbene prehrane (samopostrežne restavracije, mlekarne, zajtrkovalnice, mlečne restavracije itd.).

Občina skrbi, da se organizira ustrezna oskrba z mesnimi proizvodi v Celju.

48. člen

Občina pospešuje, da se zgradi gostinski in turistični obrat, kjer je to potrebno, zlasti pa v Celju, Štorkah, Dobrni in Vojniku (hoteli, prenočišča, moteli, camping prostori, in drugo).

Krajevne skupnosti skrbe, da se ustvarijo pogoji za ustanovitev gostinskih in turističnih obratov na njihovem območju glede na potrebe občanov in v interesu turizma.

5. Šolstvo in izobraževanje

49. člen

Občanom je zajamčeno obvezno osnovno šolanje. Občina ustanavlja šole in druge izobraževalne zavode in skrbi za njihov razvoj in napredek.

Občina skrbi, da se vsakemu občanu ob enakih pogojih omogoči, da si pridobi znanje in izobrazbo po svojih zmožnostih in nagnjenih.

Občina zagotavlja pogoje za delo tistih šol, ki jih je ustanovila.

50. člen

Občina skrbi, da je vsem šoloobveznim otrokom omogočen osnovnošolski pouk. V ta namen se ustanove osnovne šole po krajevnih potrebah, pri čemer se upošteva število otrok in mladine, oddaljenost od šole in druge prilike.

V naseljih, kjer zaradi premajhnega števila otrok ali iz drugih razlogov ni mogoče ustanoviti popolnih osnovnih šol, se ustanove nepopolne oziroma nižje organizirane osnovne šole kot podružnice osrednjih šol.

Za vsako šolo se mora v statutu šole določiti šolski okoliš, za katerega je šola ustanovljena.

Organizacija osnovnošolske mreže in podrobnejša razmerja med osrednjimi osnovnimi šolami in njihovimi podružnicami se uredijo s posebnim aktom občinske skupščine in v statutih posameznih šol.

51. člen

Občina skrbi, da je na vseh šolah potrebno število učnega in vzgojnega ter drugega osebja za nemoteno in uspešno poslovanje šol.

Občina skrbi za dotok učnega in vzgojnega kadra s kreditiranjem in štipendiranjem šolanja.

52. člen

Sredstva za vzdrževanje in delo šol, ki jih je ustanovila občinska skupščina, se zagotovijo v skladu za šolstvo.

53. člen

Šoloobveznim otrokom, ki so zelo oddaljeni od šole in se vozijo vsak dan v šolo in domov, zagotovi občina prevoz z avtobusom ali vlakom po krajevnih prilikah

oziroma jim daje vozne olajšave ali povračila stroške za prevoz.

Vozne olajšave zagotavlja občina tudi učencem šol II. stopnje, upoštevajoč njih materialni položaj.

Ugodnosti po tem členu se uredijo s posebnim odlokom.

54. člen

Občina pospešuje ustanavljanje šolskih kuhinj. Šolske kuhinje kot notranje organizacijske enote šol pravljajo toplo hrano za šolske otroke.

Podrobnejše določbe o šolskih krhinhah so v statutu vsake šole.

Občinska skupščina predpiše s posebnim odlokom, za katere kategorije otrok se zagotovi brezplačna malica ali malica po nižji ceni v breme sredstev občine.

55. člen

Občina praviloma nosi stroške za nabavo šolskih knjig in drugih učnih pripomočkov otrokom osnovnih šol.

Na šolah se organizirajo posebne knjižnice učnih knjig za pomoč učencem osnovnih šol.

Podrobnosti o organizaciji zbiranja šolskih knjig so v statutih posameznih šol.

S posebnim odlokom se uredi podrobnosti glede preskrbe šolskih knjig in drugih šolskih pripomočkov na stroške občine.

56. člen

Občina skrbi, da se šoloobveznim otrokom, ki zaradi fizičnih ali psihičnih motenj ne morejo slediti pouku na rednih osnovnih šolah, zagotovi obvezno šolanje v posebnih šolah, skladno s splošnimi predpisi.

Podrobnosti o šolah takih otrok so v statutih ustreznih šol.

57. člen

Občina sodeluje skupaj z drugimi občinami pri ustanavljanju srednjih in višjih splošnih in strokovnih šol. Te šole se ustanavljajo skladno s potrebami po ustreznih strokovnih kadrih.

Z ustreznimi delovnimi organizacijami v občini se glede na njihove potrebe po strokovnih kadrih, sklenejo pogodbe o sofinanciranju strokovnih šol.

58. člen

Občina skrbi za splošno in tehnično izobraževanje občanov.

Tehnično izobraževanje se opravlja na ustreznih šolah, v organizacijah ljudske tehnike in v drugih organizacijah.

Občina skrbi za zgradbe in naprave, ki se uporabljajo za tehnično izobraževanje in daje materialno pomoč zadevnim organizacijam in društvom.

59. člen

Za zagotovitev šolske in predšolske vzgoje otrok se ustanovijo posebni zavodi, primerno krajevnim razmeram in potrebam.

Zavode za predšolsko vzgojo ustanovi občina ali krajevna skupnost. Zavod za predšolsko vzgojo se mora ustanoviti v vseh naseljih, kjer je ustrezno število predšolskih otrok.

Krajevne skupnosti in šole skrbe za gradnjo šolskih igrišč.

Občina nudi pomoč krajevnim skupnostim pri njihovi skrbi za predšolsko vzgojo otrok in pri gradnji otroških igrišč po dejanskih potrebah.

60. člen

Občina skrbi za napredek splošnega in strokovnega izobraževanja s tem, da ustanovi delavsko univerzo in prispeva k financiranju njene dejavnosti.

61. člen

Občina organizira proučevanje vzgojne pedagoške problematike šol in posredovanje zadevnih izkušenj.

62. člen

Občina omogoča izobraževanje svojih občanov tudi na visokih šolah (univerzah) in na drugih šolah, ki jih ni na področju občine, skladno s potrebami po strokovnih kadrih.

63. člen

Občina daje štipendije svojim občanom, glede katerih se da utemeljeno pričakovati, da se bodo zaposlili pri organih občinske skupščine in pri zavodih, ki opravljajo javno službo v občini in da bodo ostali v tej službi primerno dobo, glede na potrebe po strokovnih kadrih. Sistem štipendiranja, pospeševanja šolanja in izobraževanja ureja občina tudi s kreditiranjem. Štipendije in krediti se dajejo na podlagi natečaja.

Štipendiranje se opravlja po splošnih predpisih. Občinska skupščina uredi podrobnosti glede kreditiranja šolanja s posebnim odlokom.

6. Kultura in prosveta

64. člen

Občina ustanovi oziroma se šteje kot ustanovitelj študijske knjižnice, ljudskih knjižnic, pionirskih knjižnic, splošnega muzeja, muzeja revolucije, umetniške galerije (likovnega salona) in Slovenskega ljudskega gledališča v Celju ter drugih ustreznih zavodov.

Občina skrbi tudi za zbiranje in vzdrževanje arhivskega gradiva preko lastnega arhiva v Celju.

65. člen

Občina skrbi za organiziranje kulturnih prireditev, predavanj, filmskih predstav, festivalov, kulturnih razstav, skrbi za ustanavljanje amaterskih gledališč, pevskih zborov, orkestrov, za glasbeno vzgojo, lutkovnih in pionirskih gledališč, društvenih centrov, gostovanja umetniških skupin iz drugih krajev in skrbi za druge oblike kulturnega dela.

66. člen

Občinska skupščina in svet, ki je pristojen za kulturo, skrbita, da kulturne organizacije izvajajo splošno politiko kulture občine in dajeta organizacijam priporočila za njihovo delo.

Obseg materialne pomoči, ki jo daje občina kulturnim organizacijam, je odvisen od programov in uspehov posamezne kulturne panoge in od prizadevanja ter vneme organizacije njenih organov.

Obveznosti krajevne skupnosti v pogledu prosvetno-kulturnega dela so določene v njihovih statutih.

67. člen

Občina skrbi za zadovoljevanje kulturnih in umetniških potreb občanov. V ta namen občina zlasti:

- skrbi za ustanavljanje in delovanje knjižnic, čitalnic, muzejev, galerij, gledališč, kinematografov in drugih kulturno prosvetnih organizacij;

- skrbi za varstvo in vzdrževanje kulturnih spomenikov;

- skrbi za spominska obeležja narodnoosvobodilne borbe;

- pospešuje amatersko odrsko in drugo kulturno dejavnost;

- pospešuje dejavnost kulturno prosvetnih društev in organizacij;

V skrbi za delovanje pomembnejših in stalnejših kulturnih dejavnosti sodeluje občina tudi z drugimi občinami.

68. člen

Službo spomeniškega varstva izvaja neposredno in v skladu z zakonom Zavod za spomeniško varstvo v Celju.

Druge kulturno-prosvetne dejavnosti se izvajajo neposredno v ustreznih zavodih, društvi in drugih samostojnih organizacijah.

69. člen

Občina skrbi v mejah svojih materialnih možnosti in v sodelovanju z občani, delovnimi in drugimi samoupravnimi organizacijami, za gradnjo novih objektov, ki bodo služili kulturno-prosvetnim dejavnostim.

7. Zdravstvo

70. člen

Občina skrbi za zdravstveno varstvo občanov in jim zagotavlja tiste oblike zdravstvenega varstva, ki jih nalagajo občini splošni predpisi. Občina skrbi za to, da so občanom zagotovljene zlasti naslednje oblike zdravstvenega varstva:

- osnovna zdravstvena pomoč v zdravstvenem zavodu in na bolnikovem domu in nega na domu;

- specialistično in bolniško zdravljenje v zdravstvenih zavodih na območju občine ali izven tega območja;

- zobozdravstvena pomoč;

- zdravstveno varstvo žena, mater, predšolskih in šolskih otrok ter mladine in starih oseb v ustreznih dispanzerjih, posvetovalnicah in ambulantah;

- zdravstveno varstvo nad delavci v gospodarskih organizacijah, katerih zdravje je ogroženo pri delu;

- prva pomoč in prevoz ponesrečenec, nenadno obolelih oseb in porodnic v zdravstvene zavode;

- patronažna služba pri občanah, ki so zaradi svojih telesnih lastnosti ali določenih bolezni še posebno izpostavljeni škodljivim vplivom okolja.

Občina zagotavlja tudi medicinsko, socialno in poklicno rehabilitacijo.

Občina skrbi, da se opravljajo sistematski pregledi mladine, vajencev in športnikov ter učnega, vzgojnega in tehničnega osebja v šolah in predšolskih zavodih.

Občina skrbi za izvajanje ukrepov zaradi utrjevanja zdravja, pravočasnega odkrivanja in preprečevanja obolenj in nalezljivih bolezni, skrbi za zdravstveno nadzorstvo nad bacionosci, skrbi za odkrivanje žarišč nalezljivih bolezni, skrbi za zdravstveno nadzorstvo nad živilci, pitno vodo, odpadki in odpadnimi snovmi ter zrakom, skrbi za splošno higiensko nadzorstvo na vseh javnih napravah in krajih ter za asanacijo zemljišč.

Občina skrbi za organizacijo in izvedbo cepljenj in podobnih preventivnih zdravstvenih ukrepov.

Občina skrbi za zdravstveno-prosvetno vzgojo.

Občina skrbi za mrliško-pregledno službo in predpiše tarifo za delo mrliških preglednikov.

Občina skrbi za zagotovitev preskrbe z zdravili na območju vseh naselij.

71. člen

Iz sredstev občine se zagotovi zdravstveno varstvo občanov, ki niso zavarovani po splošnih predpisih o zdravstvenem zavarovanju in nimajo sredstev za zdravljenje. Podrobnejše določbe o tem se predpišejo s posebnim odlokom.

72. člen

Zdravstveno varstvo izvršujejo v občini zdravstveni zavodi skladno s splošnimi predpisi. Občina ustanavlja potrebne zdravstvene zavode in skrbi, da delo teh zavodov zadovoljuje potrebe občanov po zdravstvenem varstvu.

V občini obstoji občinski zdravstveni center, ki opravlja strokovne zadeve, ki imajo splošen pomen za zdravstveno varstvo in druge upravne zadeve iz področja zdravstva, ki mu jih poveri občinska skupščina oziroma so mu naložene s splošnimi predpisi.

Sanitarno nadzorstvo opravlja občinska sanitarna inšpekcija po splošnih predpisih.

8. Področje socialne politike

73. člen

Občina skrbi za socialno varstvo občanov, ki so takega varstva potrebni. Občina opravlja naloge s pod-

ročja socialnega varstva neposredno preko svojih organov in preko centra za socialno delo ter krajevnih skupnosti. Pri izvrševanju teh nalog sodelujejo organi občine z delovnimi in drugimi samoupravnimi organizacijami, ki imajo v svojem programu skrb za človeka.

Občina ustanavlja v skladu s potrebami in možnostmi socialne zavode, ki nudijo oskrbo, vzgojo in zdravstveno pomoč osebam, ki to potrebujejo.

Naloge krajevnih skupnosti na področju socialnega varstva so urejene z njenim statutom.

Občinska skupščina lahko s soglasjem krajevnih skupnosti prenese nanjo določene pravice in obveznosti do socialnih zavodov.

74. člen

Center za socialno delo povezuje delo socialnih zavodov, usmerja njihovo delo, nudi neposredno pomoč pri upravljanju službe socialnega varstva, proučuje vzroke posameznih socialnih problemov in predlaga primerne ukrepe za odstranjevanje teh vzrokov in izboljšanje socialnega dela.

Socialni center sodeluje pri reševanju socialnih problemov s krajevnimi skupnostmi, družbenimi organizacijami, zlasti z organizacijami SZDL in občinskim odborom RK ter z delovnimi organizacijami.

Podrobnosti o socialnem delu so v statutu Centra za socialno delo.

75. člen

Občanom, ki nimajo najnujnejših sredstev za življenje in niso sposobni za delo ter nimajo nikogar, ki bi jih bil dolžan in zmožen vzdrževati, zagotavlja občina iz svojih sredstev dopolnilna sredstva za preživljanje. Podrobnosti o tem se uredi s posebnim odlokom.

V odloku se natančneje določijo pogoji in druge okoliščine glede dajanja socialne pomoči. V odloku se lahko tudi določi, da se socialna pomoč daje samo na podlagi ustreznih predlogov pristojnih organov krajevnih skupnosti, lahko pa se ta pristojnost sporazumno prenese na krajevne skupnosti, skladno s statuti teh skupnosti. V odloku se določi minimalen obseg socialne pomoči, ki mora biti tolikšen, da so zagotovljena z njim sredstva za hrano in najnujnejše obleke.

76. člen

Občina zagotavlja kmetom, ki s kupoprodajno ali drugo pogodbo, sklenjeno z gospodarsko organizacijo prenesejo v družbeno lastnino vsa svoja zemljišča, preživninsko varstvo.

Pogoji in druge podrobnosti glede pravice do preživninskega varstva so urejene s posebnim odlokom.

9. Telesna kultura, šport in oddih (rekreacija)

77. člen

Občina pospešuje razvoj telesno-vzgojne in športne dejavnosti v društvih, učnih in vzgojnih zavodih.

Občina pospešuje oddih (rekreacijo) občanov.

Občina pospešuje ustanavljanje organizacij, ki se bavijo s telesno vzgojo, športom, planinstvom, taborištvom, izletništvom in drugimi oblikami rekreacije.

Občina pospešuje, da se v vseh šolah in drugih učnih in vzgojnih zavodih obvezno izvaja telesna vzgoja.

Občina daje na razpolago zemljišča za zgraditev telesnovzgojnih, športnih in rekreacijskih objektov in naprav.

78. člen

Občina materialno podpira organizacije in društva, ki se bavijo s telesno vzgojo, športom in rekreacijo s tem, da zagotovi materialno pomoč, ki je odvisna od programov in uspehov na področju posamezne dejavnosti in od prizadevanja ter vneme organizacije oziroma društva in od množičnosti.

Občina skrbi za razvoj kvalitetnega športa in v ta namen materialno podpira razvoj društev, v okviru možnosti občine.

79. člen

Občinska skupščina in svet, ki je pristojen za telesno vzgojo, šport in rekreacijo, lahko dajeta organizacijam in društvom priporočila za njihovo delo. Najvišji organi organizacije in društev so dolžni priporočila proučiti in sporočiti svoja stališča.

Krajevne skupnosti določijo v svojih statutih svoje obveznosti glede telesne vzgoje, športa in rekreacije.

80. člen

Telesnovzgojne in športne objekte v občini upravlja in vzdržuje Občinska zveza za telesno kulturo v Celju. Zveza lahko določene objekte odstopi v upravljanje in vzdrževanje posameznim športnim organizacijam.

Način upravljanja, vzdrževanja in uporabljanja športnih objektov predpiše občinska zveza za telesno kulturo s pravilnikom za vsak posamezen športni objekt oziroma za več podobnih objektov skupaj.

81. člen

Občina skrbi za razvoj lova in ribolova na svojem območju, upošteva njegov gospodarski in turistični pomen, skladno s splošnimi predpisi.

Občina materialno podpira organizacije in društva, ki se bavijo z lovom in ribolovom v okviru svojih materialnih možnosti.

Občina si prizadeva za očiščevanje onesnaženih rek in potokov v Celju in Štorah, skladno s splošnimi predpisi, z dajanjem ustreznih priporočil gospodarskim organizacijam in na druge načine.

10. Delo in zaposlovanje

82. člen

Občina skrbi za ustvarjanje pogojev, da bi občani lahko uveljavili pravico do dela, zlasti z razvijanjem proizvodnih sil in materialne osnove za druge družbene dejavnosti.

V skrbi za zagotovitev pravice občana do dela sodeluje občina tudi z drugimi, zlasti sosednjimi občinami.

83. člen

Službo zaposlovanja delavcev v občini izvaja neposredno zavod za zaposlovanje delavcev. Občina ima nasproti zavodu pravice in dolžnosti, ki so določene po splošnih predpisih.

84. člen

Občina opravlja na podlagi zakona družbeno nadzorstvo nad poslovanjem komunalne skupnosti socialnega zavarovanja in zavoda za socialno zavarovanje.

11. Pravna pomoč

85. člen

Občina zagotavlja svojim občanom pri uveljavljanju njihovih pravic in zakonitih interesov pravno pomoč skladno s splošnimi predpisi.

Pravna pomoč se daje brezplačno vojaškim vojnim invalidom in udeležencem NOB glede uveljavljanja njihovih pravic, ki so s tem v zvezi, občanom, ki so v slabih premoženjskih razmerah, otrokom padlih borcev in žrtev fašističnega nasilja, nezakonskim materam pri ugotavljanju očetovstva ter osebam, ki imajo po splošnih predpisih pogoje za oprostitev stroškov postopka.

Brezplačna pravna pomoč gre v breme sredstev občine po posebnih predpisih skupščine občine.

12. Druge službe za zadovoljevanje skupnih potreb občanov

86. člen

Občina pospešuje organiziranje pomoči družini, zlasti zaposleni družini. V ta namen ustanavlja servise in podpira dejavnost občinskega zavoda za pospeševanje gospodinjstva. Pomoč družini organizirajo tudi krajevne skupnosti o čemer so določbe v statutih teh skupnosti.

87. člen

Občina skrbi za organizacijo in poslovanje veteranske službe skladno s splošnimi predpisi.

88. člen

Občina skrbi za izvrševanje zavarovalne službe skladno s splošnimi predpisi.

89. člen

Občina skrbi po potrebi za ustanovitev in poslovanje drugih služb za zadovoljevanje skupnih potreb občanov.

IV. poglavje

SREDSTVA OBČINE

90. člen

Občina samostojno določa sredstva, ki ji pripadajo iz določenih virov na podlagi zakona. Ta sredstva občina uporablja za financiranje svojih družbenih nalog na svojem področju.

Občina samostojno razpolaga s sredstvi, ki ji pripadajo.

91. člen

Občina lahko zbira sredstva tudi s prostovoljnimi prispevki občanov krajevnih skupnosti ter delovnih in drugih organizacij za določene posamezne potrebe ali za skupne splošne potrebe po sklepih zborov volivcev oziroma najvišjih organov organizacij.

Sredstva, ki jih zbere občina na način, določen v prvem odstavku tega člena, se smejo uporabiti samo v namen, za katerega so bila zbrana.

92. člen

Občina lahko po sklepu zbora volivcev uvede poseben krajevni prispevek skladno s splošnimi predpisi.

Sredstva, zbrana s posebnim krajevnim prispevkom se lahko uporabijo samo za potrebe določene s sklepom zbora volivcev.

93. člen

V primeru, da redna sredstva občine ne zadoščajo za kritje potreb, se lahko občina zadolži z najetjem posojila po splošnih predpisih.

94. člen

Občina lahko dobiva sredstva tudi tako, da delovne organizacije, krajevne skupnosti in občani dajo na razpolago oziroma združujejo svoja sredstva za kritje skupnih potreb občine oziroma za razvijanje in napredek določenih dejavnosti skupnega pomena. Združena sredstva se lahko uporabijo le v te namene.

95. člen

Občina razporeja svoje dohodke v vsakoletni občinski proračun in v svoje sklade v soglasju s splošnimi predpisi.

S proračunom se zagotavljajo sredstva zlasti za:

- delo občinske skupščine in njenih organov;
- sofinanciranje dela občinskega sodišča;
- za sofinanciranje dejavnosti zavodov in organizacij;
- izpolnjevanje obveznosti občine;

— potrebe krajevnih skupnosti;

— pomoč društvom.

S proračunom se določijo razmerja in merila za deljevanje sredstev na podlagi programa in plana razvoja posameznih dejavnosti.

96. člen

Predlog proračuna se hkrati s predlogom družbenega plana predloži v obravnavo zborom volivcev, pošlje pa se tudi družbenim organizacijam in delovnim organizacijam v občini.

Občinska skupščina mora sklepati najmanj enkrat letno o izvrševanju proračuna in o tem obvestiti občane. Ob zaključku proračunskega leta pa mora razpravljati o zaključnem računu, ki se pošlje tudi zborom volivcev.

97. člen

Občinska skupščina mora obravnavati pripombe, ki so jih dali zbori volivcev glede plana, proračuna in zaključnega računa in mora seznanimi občane o svojem stališču do teh pripomb.

Občinska skupščina ustanovi za opravljanje dejavnosti trajnega značaja zaradi zagotovitve stalnega dotoka sredstev, sklade.

98. člen

Z ustanovitveno odločbo se določi ali ima sklad organ upravljanja, ali pa s sredstvi ravna Svet pristojen za dotično področje.

99. člen

Sporazumno z drugimi občinami se lahko ustanavljajo medobčinski skladi. Sporazumno z drugimi občinami in z okrajem Celje se ustanavljajo skupni skladi, ki združujejo sredstva občin in okraja Celje.

100. člen

Občinska skupščina daje soglasje k finančnim načrtom in zaključnim računom skladov o okviru splošnih predpisov.

Predlog finančnega načrta in zaključnega računa je treba predložiti v obravnavanje občanom in ustreznim delovnim organizacijam in društvom, pošlje se pa tudi družbenim organizacijam.

Upravni organ sklada oz. svet mora proučiti dane pripombe k finančnemu načrtu in zaključnemu računu in mora o svojem stališču obvestiti onega, ki je dal pripombe.

Občinska skupščina lahko daje upravnemu odboru sklada priporočilo za delo in uporabo sredstev sklada.

Upravni odbor sklada mora dajati občinski skupščini na njeno zahtevo poročila o delu sklada.

Zaključni račun sklada pregledajo organi službe družbenega knjigovodstva in šele nato sklepa občinska skupščina o dajanju soglasja.

101. člen

Delovnim organizacijam lahko daje občinska skupščina poročstva (garancije) za najemanje posojil.

Poročstvo se da na podlagi ekonomske dokumentacije, iz katere mora biti razvidna nedvomna potreba in rentabilnost posojila, ki se namerava najeti.

Svet, ki je pristojen za finance izda posebno navodilo o postopku glede prošelj za prevzem poročstva.

102. člen

Občina ima skupaj z drugimi občinami komunalno banko.

Komunalna banka skrbi za učinkovito mobilizacijo in aktivizacijo prostih denarnih sredstev na območju občine, za poslovnot v njenem poslovanju in po smernicah občinske skupščine za izvajanje takšne kreditne politike, ki pospešuje gospodarski in splošni družbeni razvoj občine.

Komunalna banka mora pri izvajanju svojih nalog upoštevati načela splošne kreditne politike, smernice

družbenega plana in proračuna ter mora sklepati o priporočilih, ki jih daje banki v tem pogledu občinska skupščina in svet, ki je pristojen za finance.

Organizacija in poslovanje komunalne banke je urejena s splošnimi predpisi in s statutom banke.

V. poglavje

ORGANIZACIJA IN DELO OBČINSKE SKUPŠČINE IN NJENIH ORGANOV

1. Splošno

103. člen

V občini izvršujejo funkcijo upravljanja družbenih zadev in oblasti kot predstavniško telo občinska skupščina in njeni organi.

Občinska skupščina je najvišji organ družbenega samoupravljanja in organ oblasti v okviru pravic in dolžnosti občine.

Sodno funkcijo v občini izvršuje občinsko sodišče in višja sodišča kot samostojni organi družbene skupnosti. Občinsko sodišče je dolžno poročati občinski skupščini o svojem delu.

2. Sestav občinske skupščine

104. člen

Občinsko skupščino sestavlja občinski zbor in zbor delovnih skupnosti. Občinska skupščina šteje 80 odbornikov. Občinski zbor ima 40 odbornikov, zbor delovnih skupnosti pa 40 odbornikov.

105. člen

Mandat odbornikov občinske skupščine traja 4 leta. Vsako drugo leto se na novo izvoli polovica odbornikov vsakega zbora občinske skupščine.

Nihče ne more biti dvakrat zaporedoma izvoljen v isti zbor občinske skupščine.

Odbornik občinske skupščine ne more biti uslužbenec občinske uprave ali sodnik občinskega sodišča.

3. Pravice in dolžnosti odbornikov občinske skupščine

106. člen

Odborniki občinske skupščine imajo v izvrševanju svoje funkcije pravico in dolžnost prisostvovati sejam občinske skupščine, sodelovati pri njenem delu, sodelovati pri delu skupščinskih svetov in komisij, v katere so izvoljeni in opravljati druge naloge in dolžnosti, katere jim poveri občinska skupščina.

Odborniki občinske skupščine imajo pravico udeleževati se sej sveta krajevnih skupnosti, na območju katere so bili izvoljeni.

Odborniki občinske skupščine se lahko udeležujejo tudi sej tistih skupščinskih svetov in komisij, v katere niso bili izvoljeni kot člani in lahko sodelujejo pri obravnavanju posameznih zadev, nimajo pa glasovalne pravice.

107. člen

Odborniki občinske skupščine so dolžni, da se udeležujejo zborov volivcev na območju za katerega so bili izvoljeni.

Odborniki občinske skupščine so dolžni obveščati o sklepih in predlogih zborov volivcev občinsko skupščino in njene organe.

Odborniki občinske skupščine morajo najmanj dvakrat letno poročati zboru volivcev območja za katerega so bili izvoljeni, o delu občinske skupščine in njenih organov.

108. člen

Odbornik občinske skupščine ne more biti izvoljen oziroma imenovan v več kot dva organa občinske skupščine, razen v izredno utemeljenih primerih s svojim soglasjem.

109. člen

Vsak odbornik občinske skupščine ima pravico, da se seznani z zadevo, ki se pripravlja za dnevni red seje občinske skupščine, kakor tudi z vsem gradivom, ki služi za obdelavo in obrazložitev zadeve.

110. člen

Odborniki občinske skupščine smejo postavljati vprašanja predsedniku občinske skupščine, predsedniku obeh zborov ter predsednikom svetov, skupščinskih komisij, tajniku in predstojnikom notranjih organizacijskih enot upravnega organa o zadevah iz pristojnosti občinske skupščine in njenih organov ter iz pristojnosti delovnih in drugih organizacij in služb, ki so skupnega pomena za občino ter o tem zahtevati pojasnila.

111. člen

Vsak odbornik občinske skupščine ima pravico predlagati, da se vnese v dnevni red seje razprava o zadevah, ki imajo splošen pomen za občino ali širšo družbeno politično skupnost, kakor tudi o zadevah svoje volilne enote ali o zadevah, ki so pomembne za določeno krajevno skupnost kakor tudi o vseh drugih zadevah, ki spadajo v njeno pristojnost.

112. člen

Vsak odbornik občinske skupščine ima pravico in dolžnost, da zahteva sklicanje zbora volivcev, če smatra, da je sklicanje nujno potrebno zaradi obravnavanja določene zadeve.

113. člen

Odborniki občinske skupščine so za opravljanje svojih dolžnosti v občinski skupščini in njenih organov odgovorni občanom in občinski skupščini.

Volivci lahko odbornika odpokličejo pred potekom mandatne dobe po splošnih predpisih.

114. člen

Odbornik občinske skupščine uživa odborniško imuniteto po določbah ustave SRS.

4. Pristojnost in delo občinske skupščine

115. člen

Občinska skupščina obravnava temeljna vprašanja, ki imajo pomen za gospodarski, komunalni, kulturni, zdravstveni in socialni razvoj občine in za življenje občanov, izdaja predpise in ukrepe, s katerimi se urejajo ta vprašanja v skladu z zakonom in s tem statutom.

116. člen

Občinska skupščina v mejah svoje pristojnosti izključno odloča o naslednjih zadevah, ki jih opravlja na svojih sejah in katerih ne more prenesti na svoje organe:

- sprejema in spreminja statut občine;
- predlaga republiški skupščini spremembo meja občine;
- sprejema program razvoja, družbeni plan, občinski proračun in potrjuje zaključni račun o izvršitvi proračuna;
- sprejema odloke in druge splošne predpise;
- daje soglasje k finančnim načrtom in zaključnim računom občinskih skladov;
- sprejme urbanistični načrt in regulacijski načrt občine in njenih naselij.
- ustanavlja delovne in druge organizacije skladno s predpisi;
- ustanavlja in ukinja občinske sklade;
- obravnava vprašanja, ki so skupnega pomena občine sprejema resolucije in deklaracije;
- sprejema ukrepe v zvezi z izvrševanjem družbenega nadzorstva nad delom delovnih in drugih organizacij v občini;

— voli in razrešuje predsednika in podpredsednika občinske skupščine, člane svetov in komisij občinske skupščine, delegate v organe okrajne skupščine, sodnika za prekrške, sodnike in sodnike porotnike občinskega sodišča; imenuje in razrešuje tajnika občinske skupščine in predstojnike temeljnih upravnih organov ter opravlja druge volitve, imenovanja in razrešitve oziroma daje k temu soglasje skladno s splošnimi predpisi;

— ustanavlja in odpravlja organe, ki jih je ustanovila;

— obravnava poročilo o delu organov občinske skupščine, opravlja nad njimi nadzorstvo in jim daje smernice za njihovo delo;

— razveljavlja in odpravlja nezakonite in nepravilne akte svojih organov, razen v zadevah upravnega postopka;

— obravnava poročila občinskega sodišča;

— obravnava statute delovnih organizacij;

— proučuje poročila, analize in elaborate z raznih področij gospodarskega, komunalnega, kulturnega, prosvetnega, zdravstvenega in socialnega razvoja ter življenja občine, sprejema v zadevah teh dejavnosti sklepe ter izdaja potrebne ukrepe;

— ustanavlja skupaj z drugimi občinami in z okrajem skupne zavode, službe in sklade;

— sklepa o najetju občinskih posojil;

— daje poročila glede posojil delovnim organizacijam in skladom;

— sprejme poslovnik o delu občinske skupščine;

— daje soglasje k sklepom zborov volivcev o ustanovitvi krajevnih skupnosti;

— potrjuje statute krajevnih skupnosti;

— odloča o odškodninski odgovornosti odbornikov in drugih članov skupščinskih organov;

— sklepa o razpisu občinskega referenduma;

— proglašča zaslužne osebe za častne meščane;

— opravlja druge naloge, ki spadajo v njevo pristojnost po splošnih predpisih in po tem statutu, kolikor je določeno, da o njih odloča občinska skupščina izključno na svoji seji.

117. člen

Občinska skupščina opravlja zadeve iz svojega delovnega področja na sejah svojih zborov, svetov in komisij ter po organih občinske uprave.

Seje občinske skupščine in njenih organov so javne. Izjeme se lahko določijo v poslovniku občinske skupščine in njenih organov v utemeljenih primerih.

118. člen

Občinska skupščina kot splošni družbeno-politični zbor občine obravnava s predstavniki družbeno-političnih organizacij (Socialistična zveza delovnega ljudstva, sindikati in drugimi organizacijami) in z ostalimi predstavniki javnosti v občini vprašanja, ki so splošnega in skupnega pomena za občino kot celoto.

Seje občinske skupščine kot splošno družbeno-političnega zbora skliče predsednik občinske skupščine sporazumno s predsednikom občinskega odbora socialistične zveze delovnega ljudstva.

119. člen

Zbora občinske skupščine delata in odločata praviloma skupaj.

Vsak zbor občinske skupščine lahko sklene, da bo ločeno razpravljati in odločal o posameznih vprašanjih iz delovnega področja občinske skupščine. Ločeno obravnavanje in odločanje mora predlagati najmanj ena tretjina odbornikov določenega zbora, razen kadar splošni predpis ne določa drugače.

Vsak zbor občinske skupščine samostojno:

— voli in razrešuje predsednika zbora;

— voli in razrešuje člane mandatno-imunitetne komisije;

— razpisuje nadomestne volitve;

— odloča o predlogu za uvedbo postopka za odpust odbornika zbora;

— potrdi privolitev mandatno-imunitetne komisije,

da se lahko odborniku odvzame prostost ali zoper njega začne kazenski postopek;

— opravlja druge zadeve, ki so mu dane v izključno pristojnost.

120. člen

Seje občinske skupščine in seje zborov sklicuje predsednik občinske skupščine po sprejetem delovnem programu oziroma po dejanski potrebi.

Če zahteva tretjina odbornikov občinske skupščine, da se skliče seja in če se hkrati poda predlog dnevnega reda, mora predsednik občinske skupščine sklicati sejo najmanj v 10 dneh. Če predsednik v tem času ne skliče seje, jo skliče odbornik občinske skupščine, ki ga za to pooblastijo predlagatelji. V takem primeru vodi sejo tisti odbornik občinske skupščine ki ga občinska skupščina v ta namen posebej pooblasti.

121. člen

Sejo občinske skupščine vodi predsednik občinske skupščine, sejo posameznih zborov pa predsednika zborov.

Seja se ne sme zaključiti, dokler ni izrpan dnevni red, lahko pa se preloži.

122. člen

Zbora izvolita svojega predsednika praviloma za dobo enega leta.

123. člen

Občinska skupščina in zbora sklepajo veljavno, če je na seji navzoča večina odbornikov vsakega zbora. Na skupni seji obeh zborov in na seji posameznega zbora se sprejemajo sklepi z večino glasov navzočih odbornikov vsakega zbora.

Statut občine, program, plan, proračun, zaključni račun, urbanistični načrt, regulacijski načrt, odloki o uvedbi občinskih davčnin in odlok o javnem redu in miru, se lahko sprejemajo le z večino glasov odbornikov vsakega zbora.

124. člen

Občinska skupščina mora najmanj enkrat letno obravnavati poročila o delu svetov in komisij občinske skupščine, o delu organov uprave, o delu občinskega sodišča, o poslovanju občinskih skladov, o izvrševanju programa, plana in proračuna in po potrebi o delu delovnih in drugih organizacij, ki ima splošen pomen za občino.

Občinska skupščina obravnava tudi poročila o delu organov in organizacij, če je to določeno s splošnim ali če sama tako odloči.

125. člen

Občinska skupščina in njeni organi izdajajo pri izvrševanju svojih nalog splošne predpise v obliki odlokov, odredb in navodil.

Odloke izdaja samo občinska skupščina.

Občinska skupščina in njeni sveti lahko dajejo priporočila za delo delovnim in drugim organizacijam v občini.

Sveti lahko izdajajo splošne predpise samo, če so za to izrecno pooblašteni s predpisom širše družbeno-politične skupnosti oziroma z odlokom občinske skupščine.

Komisije in upravni organi ne morejo izdajati splošnih predpisov.

Občinska skupščina in njeni sveti odločajo na svojih sejah o zadevah v upravnem postopku samo v primeru, kadar je to predpisano z zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom oziroma z odlokom občinske skupščine.

V vseh drugih primerih občinska skupščina, njeni sveti in komisije izdajajo sklepe.

126. člen

Odloki, odredbe in navodila se objavljajo v Uradnem vestniku okraja Celje ter začno veljati 8. dan

po objavi, če ni v samem predpisu drugače določeno.

Program, plan in proračun veljajo od 1. januarja dotičnega leta, glede drugih splošnih predpisov pa ne more biti določeno, da začno veljati prej, ko so bili objavljeni.

V izrednih primerih lahko odloči občinska skupščina, da se zaradi nujnosti splošni predpis objavi na občinski razglasni deski in da velja 8. dan po objavi.

127. člen

Občinska skupščina ima svoj poslovnik, ki ga sprejmeta oba zbora. Poslovnik podrobneje ureja konstituiranje občinske skupščine, podrobnosti o pravicah in dolžnostih odbornikov, priprave sej, potek sej, postavljanje predlogov, glasovanje o predlogih in izvrševanje sklepov sej občinske skupščine. Poslovnik ureja tudi delo skupščinskih komisij. Poslovnik se uporablja za skupne seje obeh zborov in za ločene seje.

5. Predsednik občinske skupščine

128. člen

Občinska skupščina ima predsednika.

Predsednik se voli za dobo dveh let s tem, da se lahko ponovno izvoli po vsakem konstituiranju občinske skupščine.

Volitve predsednika občinske skupščine so tajne.

129. člen

Predsedniku občinske skupščine preneha njegova funkcija in mu preneha odborniški mandat, če se sam odpove funkciji predsednika in če ga občinska skupščina razreši na predlog najmanj ene tretjine odbornikov z večino glasov vseh odbornikov.

130. člen

Predsednik občinske skupščine sklicuje in vodi sejo skupščine, predstavlja občinsko skupščino ter zastopa občino kot pravno osebo. Predsednik je odgovoren skupščini za svoje delo.

Predsednik občinske skupščine skrbi za izvrševanje sklepov občinske skupščine, vsklajuje delo njenih organov ter delo teh organov z delom drugih organov v občini in opravlja druge zadeve, ki mu jih naloži občinska skupščina.

Predsednik občinske skupščine opravlja tudi zadeve, ki so mu naložene po splošnem predpisu.

Predsednik občinske skupščine vsklajuje delo svetov in komisij. V ta namen mora biti seznanjen z delom in sklepi organov skupščine in lahko od njih zahteva poročila; sklicuje občasne konference predsednikov svetov in komisij ter skrbi, da občinska skupščina, sveti in komisije obravnavajo zadeve, ki so v njihovi pristojnosti.

131. člen

Predsednik občinske skupščine lahko v posameznem primeru pooblasti drugo osebo, da zastopa občino kot pravno osebo. Pred sodišči zastopa občino v premoženjsko-pravnih zadevah izključno javni pravobranilec.

132. člen

Predsednika nadomešča, če je zadržan, podpredsednik občinske skupščine, če je zadržan tudi podpredsednik, ga nadomešča odbornik, ki ga določi občinska skupščina na seji. Če sejo v kratkem času ni mogoče sklicati, zadeva pa je nujna, določi odbornika za nadomeščanje komisija za volitve in imenovanja, ki pa mora to dolžitev predložiti nemudoma v potrditev na prihodnjo sejo občinske skupščine.

133. člen

Podpredsednik se voli na enak način kot predsednik. Podpredsednik opravlja določene zadeve iz predsednikovega delovnega področja na podlagi sklepa občinske skupščine.

134. člen

Predsednik in podpredsednik občinske skupščine dobivata za svoje stalno delo v občinski skupščini mesečno nagrado. Višino nagrade določi občinska skupščina oziroma njen organ, ki ga za to pooblasti.

Predsednik in podpredsednik imata pravico do plačanega letnega dopusta.

6. Sveti občinske skupščine

135. člen

Sveti so politično-izvršilni organi občinske skupščine in organi družbenega samoupravljanja na področju, za katero so ustanovljeni.

Sveti so za svoje delo odgovorni občinski skupščini.

Sveti opravljajo naloge, ki spadajo v njihovo pristojnost na podlagi predpisov širše družbeno-politične skupnosti in predpisov občinske skupščine.

136. člen

Sveti obravnavajo vprašanja, ki imajo splošen pomen za delovne in druge organizacije in jim lahko dajejo priporočila za njihovo delo.

Sveti usmerjajo delo občinskih upravnih organov s svojega področja in nadzorujejo njihovo delo.

Sveti predlagajo splošne predpise in druge sklepe, ki jih sprejme občinska skupščina.

Sveti obravnavajo vse zadeve, o katerih odloči občinska skupščina na svoji seji s tem, da skupščini dajejo predloge.

Sveti odločajo v upravnem postopku samo v primerih, kjer to določa zakon ali drug splošni predpis.

Sveti opravljajo tudi druge zadeve, za katere jih pooblasti občinska skupščina.

Sveti sodelujejo z organi družbenega upravljanja in samoupravljanja ter družbenimi organizacijami tako, da se z njimi posvetujejo v pomembnejših zadevah iz njihovega delovnega področja in jih vabijo na seje.

137. člen

Sveti občinske skupščine sestavljajo člani, ki jih delegirajo vanje delovne in druge organizacije ter člani, ki jih izvoli občinska skupščina izmed odbornikov in drugih oseb.

Občinska skupščina določi s svojim sklepom za vsak svet, katere organizacije delegirajo člane v svet in koliko članov se delegira v svet in koliko jih izvoli občinska skupščina izmed svojih odbornikov in izmed drugih oseb. Predsednika sveta izvoli občinska skupščina.

Predsednik in podpredsednik občinske skupščine ne moreta biti člana sveta.

Mandat članov svetov občinske skupščine traja dve leti.

138. člen

Sveti opravljajo naloge iz svojega področja na sejah.

Predsednik sveta sklicuje seje sveta.

Seje sveta so javne, razen kolikor je s poslovnikom sveta določeno, da so seje v utemeljenih primerih tajne.

139. člen

Svet sprejme v začetku leta delovni program, ki mora biti vsklajen z delovnim programom občinske skupščine, mora pa upoštevati tudi predloge delovnih in drugih organizacij in zborov volivcev.

140. člen

Predsedniki svetov sodelujejo pri delu občinske skupščine, nimajo pa pravice glasovanja, če niso odborniki občinske skupščine.

141. člen

Vsak svet ima svoj poslovnik, ki si ga sam predpiše. S poslovnikom se podrobneje uredi delo sveta.

142. člen

Občinska skupščina lahko razveljavi ali odpravi nezakonit akt sveta, ki ni bil izdan v upravnem postopku. V takem primeru občinska skupščina naloži svetu, da po potrebi izda nov akt po danih smernicah, ki so za svet obvezne.

Z odlokom občinske skupščine se lahko določi, da svet odloča v upravnem postopku samo v takih upravnih zadevah, kjer se odloča po prostem preudarku.

143. člen

Občinska skupščina ima te svete:

1. Svet za primarno gospodarstvo;
2. Svet za terciarno gospodarstvo;
3. Svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve;
4. Svet za notranjo politiko in splošne zadeve;
5. Svet za socialno in zdravstveno politiko;
6. Svet za šolstvo in telesno vzgojo;
7. Svet za znanost in kulturo.

Število članov sveta se določi s posebnim sklepom občinske skupščine.

S posebnim odlokom skupščine se lahko ustanovijo novi sveti ali pa združujejo sedanji, če tako narekujejo potrebe.

144. člen

Svet, pristojen za primarno gospodarstvo, obravnava zadeve s področja industrije, kmetijstva, gozdarstva, lova in ribolova, gradbeništva, programa, plana in financ, dela in socialnega zavarovanja.

Svet, pristojen za terciarno gospodarstvo, obravnava zadeve s področja obrti, blagovnega prometa, turizma in gostinstva.

Svet, pristojen za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve, obravnava zadeve s področja urbanizma, gradenj, cest, stanovanjskih zadev in vseh komunalnih zadev.

Svet za notranjo politiko in splošne zadeve opravlja zadeve s področja organizacije in dela upravnih organov občinske skupščine, razen tistih zadev, ki spadajo v področja drugih svetov, zadeve matične službe, varstva javnega reda in miru, varnosti prometa, ljudi in premoženja ter druge zadeve, ki po svojem značaju ne spadajo v področje nobenega drugega sveta.

Svet za socialno in zdravstveno politiko obravnava zadeve s področja zdravstva, splošnega varstva, varstva družine, skrbništva, invalidske zadeve, zadeve borcev NOB in zadeve socialnega varstva.

Svet za šolstvo in telesno vzgojo obravnava zadeve s področja šolstva, predšolske vzgoje, telesne vzgoje in športa.

Svet za znanost in kulturo obravnava zadeve s področja prosvetnega in kulturnega življenja.

7. Komisije občinske skupščine

145. člen

Občinska skupščina ima za proučevanje posameznih vprašanj, za pripravo predlogov in za opravljanje drugih zadev s svojega delovnega področja stalne inčasne komisije.

Stalne komisije izvoli občinska skupščina za stalno delo,časne komisije pa izvoli samo za toliko časa, dokler ne dokončajo naloge za katere so ustanovljene.

146. člen

Občinska skupščina ima te stalne komisije:

1. Komisijo za volitve in imenovanja;
2. Mandatno-imunitetno komisijo občinskega zbora;
3. Mandatno-imunitetno komisijo zbora delovnih skupnosti;
4. Komisijo za prošnje in pritožbe;
5. Komisijo za programiranje in financiranje;
6. Komisijo za družbeno nadzorstvo;
7. Komisijo za narodno obrambo;
8. Komisijo za zadeve borcev in invalidov NOV.

Zčasne komisije se ustanove s posebnim odlokom občinske skupščine, v katerem se določi sestav komisije in področje njenega dela.

Občinska skupščina ima tudi druge komisije, ki jih ustanovi na podlagi predpisov širših družbenih političnih skupnosti za posebne naloge.

147. člen

Komisija za volitve in imenovanja je sestavljena iz odbornikov občinske skupščine, določeno število članov pa delegira Občinski odbor socialistične zveze delovnega ljudstva.

Število članov in razmerje med izvoljenimi ter delegiranimi člani komisije določi občinska skupščina s posebnim sklepom.

Obe mandatno-imunitetni komisiji sta sestavljeni samo iz odbornikov ustreznega zbora. Vsaka mandatno-imunitetna komisija ima 3 člane.

Komisija za prošnje in pritožbe ima 5 članov, od katerih morajo biti vsi odborniki občinske skupščine.

Komisija za programiranje in financiranje ima 7 članov, od katerih morajo biti štirje odborniki, ostali trije pa so lahko tudi strokovnjaki za področje dela komisije.

Komisija za družbeno nadzorstvo ima 11 članov. Sestavljajo jo trije odborniki občinskega zbora, trije odborniki zbora delovnih skupnosti in 5 oseb, ki jih izvoli občinska skupščina izmed članov svetov občinske skupščine in drugih občanov.

Komisija za narodno obrambo ima določeno število članov, kar določi občinska skupščina s posebnim sklepom.

Komisija za zadeve borcev in invalidov NOV ima 7 članov, od katerih morajo biti trije odborniki občinske skupščine, štirje člane pa delegira Občinski odbor združenja borcev NOV.

Predsedniki komisij morajo biti odborniki občinske skupščine. Predsednike komisij izvoli občinska skupščina.

Komisija mora vsaj enkrat na vsakih šest mesecev obravnavati delo ustreznega upravnega organa.

148. člen

Podrobnejše določbe o delu komisij so v poslovniku občinske skupščine.

149. člen

Komisija za volitve in imenovanja obravnava vprašanja v zvezi z volitvami in imenovanji članov organov skupščine in drugih funkcionarjev ter daje skupščini ustrezne predloge. Ta komisija obravnava tudi vprašanja kadrovske politike v občini. Komisija tudi spremlja in analizira stanje in potrebe po vodilnih in visokokvalificiranih kadrih v delovnih in drugih organizacijah. Komisija planira v sodelovanju z drugimi organi in upravnim odborom sklada za štipendiranje in kreditiranje šolanja, potrebe po kadrih in predlaga pristojnemu organu ukrepe za strokovno in družbeno politično izobraževanje kadrov.

Komisija za volitve in imenovanja v izrednih primerih izvršuje imenovanja, izvolitve in razrešitve, za katere je pristojna občinska skupščina s tem, da mora zadevni sklep potrditi občinska skupščina na svoji prvi prihodnji seji.

150. člen

Mandatno-imunitetna komisija vsakega zbora obravnava vprašanja v zvezi z imunitetnimi pravicami odbornikov vsakega zbora s prenehanjem odborniškega mandata, z razpisom volitev za izpraznjena odborniška mesta in z verifikacijo mandatov novoizvoljenih odbornikov in o tem poroča zboru.

151. člen

Komisija za prošnje in pritožbe obravnava prošnje in pritožbe, ki jih predlože občinski skupščini občani, delovne in druge organizacije.

Komisija za prošnje in pritožbe obravnava samo take prošnje in pritožbe, kjer gre za zadevo, v kateri je upravni postopek končan ali če gre za zadevo izven upravnega postopka.

152. člen

Komisija za programiranje in financiranje pripravlja predloge programov in družbenih planov ter predloge proračuna, spremlja izvrševanje vseh teh aktov, predlaga ukrepe za zagotovitev uspešnega izvrševanja teh aktov občinski skupščini in pristojnim upravnim organom občinske skupščine.

Komisija za programiranje in financiranje opravlja tudi naloge, ki spadajo na podlagi predpisov širše družbeno-politične skupnosti in predpisov občinske skupščine v pristojnost politično-izvršilnega organa na področju financ.

153. člen

Komisija za družbeno nadzorstvo obravnava splošna vprašanja, ki se tičejo razpolaganja z družbenimi sredstvi, delitve dohodka in načina izvrševanja pravic in dolžnosti državnih zavodov, organov družbenega samoupravljanja, organizacij, ki opravljajo zadeve javnega pomena, in družbeno-političnih skupnosti. Komisija izvršuje družbeno nadzorstvo v sodelovanju z organi samoupravljanja z namenom, da se razvija odgovornost in socialistične norme pri samoupravljanju, pri razpolaganju z družbenimi sredstvi in pri poslovanju teh organov in organizacij.

Delo komisije za družbeno nadzorstvo ne sme kršiti samoupravnih pravic delovnih in drugih organizacij.

154. člen

Komisija za narodno obrambo opravlja vse zadeve s področja narodne obrambe in civilne zaščite v skladu s splošnimi predpisi.

155. člen

Komisija za zadeve borcev in invalidov NOV opravlja vse zadeve iz člena 10 tega statuta.

8. Skupna določba

156. člen

Funkcija odbornika, člana sveta in komisije, je častna družbena funkcija.

Odborniki skupščine, člani sveta in komisij, imajo pravico do povračila dejanskih stroškov, ki so jih imeli pri opravljanju funkcije v občinski skupščini in njenih organih. Občinska skupščina izda o tem poseben odlok.

VI. poglavje

OBČINSKI UPRAVNI ORGANI

1. Splošne določbe

157. člen

Občinski upravni organi neposredno izvršujejo vse zakone in druge predpise, kolikor ni z zakonom izrečno določeno, da jih izvršujejo drugi organi občine oziroma organi širših družbeno-političnih skupnosti ter opravljajo strokovne naloge za občinsko skupščino in njene organe.

158. člen

Ustanavljanje, odpravljanje in delovno področje temeljnih občinskih upravnih organov se določajo na način, predpisan s tem statutom. Drugi občinski upravni organi se določajo z odlokom občinske skupščine.

Temeljni občinski upravni organi so oddelki in občinski inšpektorat.

159. člen

V občini Celje so tile temeljni občinski upravni organi: oddelek za upravno-pravne zadeve, oddelek za

družbeno-ekonomske zadeve, oddelek za finance, oddelek za narodno obrambo, oddelek za notranje zadeve in občinski inšpektorat.

Občinska skupščina lahko s posebnim odlokom združuje ali razdružuje temeljne občinske upravne organe. S tem odlokom se razmeji ali združi tudi delovno področje temeljnega občinskega upravnega organa.

160. člen

Delovno področje temeljnih občinskih upravnih organov se določi s posebnim odlokom občinske skupščine.

Pri opravljanju zadev s svojega delovnega področja upravni organi sodelujejo drug z drugim, z organi upravljanja v delovnih organizacijah in z drugimi organizacijami, ki so zainteresirani na njihovem delu.

161. člen

Upravni organi opravljajo zadeve iz svojega delovnega področja samostojno v mejah pooblastil, ki jim jih daje zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi, ter po smernicah občinske skupščine in njenih svetov.

Samostojnost upravnih organov v delu mora priti do izraza tako v izvrševanju predpisov, kakor tudi v razvijanju njihove pobude pri odkrivanju in proučevanju problematike na svojem delovnem področju, ugotavljanju napak in drugih slabosti, ki ovirajo učinkovito delo in napredek delovnih organizacij, v dajanju strokovne pomoči pri odpravljanju teh napak in slabosti, v pripravljanju elaboratov, analiz in drugega gradiva o stanju na svojem področju za potrebe skupščine in njenih svetov ter v predlaganju potrebnih ukrepov skupščini oziroma svetom.

V okviru te samostojnosti morajo upravni organi s svojo organizacijo ter z načinom in metodami dela razvijati samostojnost in pobudo uslužbencev na posameznih delovnih mestih in njihovo osebno odgovornost za opravljeno delo.

162. člen

Upravni organi morajo skupščino in ustrezni svet redno in tekoče seznanjati s problemi na svojem področju in jima s svojimi pobudami in predlogi pomagati pri uresničevanju njunih nalog.

Upravni organi morajo opozarjati skupščino in ustrezni svet na protiusstavne in nezakonite splošne akte, ki jih izdajo delovne in druge samostojne organizacije.

Upravni organi morajo seznanjati organe samoupravljanja v delovnih organizacijah o nezakonitostih in drugih nepravilnostih v delu organizacije, ki so jih ugotovili v izvrševanju upravnega nadzorstva, in jim predlagati ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

163. člen

Upravni organi s svojim delom omogočajo učinkovito uresničevanje pravic in interesov občanov in organizacij, zlasti s tem, da:

a) skrbijo za hitro in ekonomično poslovanje ter s svojim znanjem in izkušnjami pomagajo drugim organizacijam v občini v njihovih prizadevanjih za čimbolj ekonomično in eksperimentalno poslovanje ter učinkovito zadovoljevanje potreb občanov;

b) organizirajo in pomagajo pri organiziranju služb, ki so namenjene naravnost občanom, da lahko čim hitreje in s čim manjšimi stroški uveljavijo svoje pravice in interese oziroma opravijo svojo dolžnost (sprijetna pisarna, služba za vloge in pritožbe, služba pravne pomoči občanom in organizacijam ind.);

c) organizirajo izven sedeža občine službo, ki je namenjena naravnost občanom (matična služba, prijavno-odjavna služba ind.). Ta služba se organizira glede na krajevne potrebe za območje krajevnih skupnosti in v sodelovanju z njimi.

164. člen

Delo občinskih upravnih organov je javno, kolikor ni z zakonom ali aktom občinske skupščine na podlagi

zakona določeno, da je treba posamezne podatke varovati kot tajnost oziroma, da se ne smejo objaviti. Občinska skupščina določi, ko obravnava poročilo uprave, kateri deli poročila se morajo objaviti, ter način njihove objave.

2. Tajnik in starešine upravnih organov

165. člen

Tajnik je najvišji starešina občinskih upravnih organov in disciplinski starešina vseh delovnih ljudi, zaposlenih v občinski upravi. Tajnik lahko posamezne disciplinske pravice prenese na neposrednega starešino.

Tajnika in starešine upravnih organov imenuje občinska skupščina na podlagi razpisa.

Tajniku določi osebni dohodek občinska skupščina oziroma njen organ, ki ga za to pooblasti.

166. člen

Tajnik občinske skupščine skrbi in je osebno odgovoren za to, da občinska uprava kot celota v redu funkcionira in da opravlja upravne in strokovne naloge, ki jih ima po ustavi; skrbi za zakonito, pravilno in pravočasno izvrševanje nalog; nadzoruje in usklajuje delo upravnih organov; skrbi za izvrševanje sklepov in smernic občinske skupščine in njenih svetov; pomaga predsedniku občinske skupščine pri pripravljanju sej skupščine in pri usklajevanju dela posameznih svetov in skupščinskih komisij, opravlja druge naloge, ki jih ima po zakonu in po posebnih predpisih, ali ki mu jih naloži občinska skupščina.

Tajnik mora posebej skrbeti za pravilno in hitro poslovanje služb, ki prihajajo v stik z občani. Stalno mora spremljati odnose med upravo in občani in skrbeti, da se ti odnosi nenehno izboljšujejo, skladno s položajem in vlogo občana in človeka v naši socialistični demokraciji.

Tajnik se mora udeleževati sej občinske skupščine in na zahtevo dajati mnenja k osnutkom predpisov in mnenja o drugih pomembnejših vprašanjih ter pojasnila in podatke, ki jih zahteva skupščina ali njen član s področja dela občinske uprave.

167. člen

Starešine upravnih organov vsak na svojem delovnem področju skrbijo in so neposredno odgovorni za to, da se izvršujejo zakoni in drugi predpisi višjih državnih organov ter predpisi, sklepi in smernice občinske skupščine in njenih svetov; da se izdelajo za občinsko skupščino in njene sveče osnutki predpisov in drugih aktov ter pripravijo analize in drugo gradivo za njihovo delo; da upravniki organi in posamezni delavci zakonito, pravilno in pravočasno opravljajo vse druge naloge iz svojega področja.

Starešina upravnega organa organizira in vodi delo v organu, je neposredni starešina delovnih ljudi upravnega organa ter izvršuje druge pravice in dolžnosti, ki so določene z zakonom in drugimi predpisi.

168. člen

Tajnik je osebno odgovoren občinski skupščini in njenemu predsedniku za zakonito, pravočasno in kvalitetno delo uprave, za izvrševanje sklepov in smernic občinske skupščine in njenih svetov ter za izvrševanje programa dela upravnih organov.

Starešine upravnih organov so osebno odgovorni tajniku in predsedniku za svoje delo in za zakonito in pravočasno delo upravnega organa, ki ga vodijo, ter za izvrševanje sklepov in smernic občinske skupščine in njenih svetov s področja upravnega organa. Za delo upravnega organa odgovarjajo starešine tudi ustreznemu svetu.

Tajnik in starešine upravnih organov morajo najmanj enkrat na leto poročati občinski skupščini oziroma ustreznim svetom o svojem delu in o ukrepih, ki so bili storjeni za izboljšanje organizacije, dvig stro-

kovne ravni uslužbencev ter za napredek dela upravnih organov. Skupščina oziroma ustrezní svet razpravlja o poročilu in dajeja upravnim organom obvezne smernice za njihovo delo.

Poročilo skupščini je skupno za vse upravne organe in ga predloži tajnik občinske skupščine, svetu pa predloži poročilo starešina ustreznega upravnega organa.

Ustrezní starešina mora v poročilu posebej navesti, kako so bili izvršeni sklepi oziroma smernice skupščine oziroma sveta za delo upravnih organov.

3. Delavci občinske skupščine in njihovo samoupravljanje

169. člen

Delavci občinske uprave se postavljajo na podlagi javnega razpisa.

Delavci so, vsak na svojem delovnem mestu osebno odgovorni neposrednemu starešini za zakonito, pravilno in pravočasno opravljanje svojih nalog.

Delavci, zaposleni v občinskih upravnih organih, predstavljajo enotno delovno skupnost, ki v mejah zakonov in na njegovi podlagi izdanih predpisov, po načelu samoupravljanja samostojno ureja vprašanja, ki se tičejo notranjih razmerij v občinski upravi.

Pravico samoupravljanja uresničujejo delovni ljudje občinske uprave neposredno in po svetu delovne skupnosti kot svojem predstavniškem organu.

Samoupravljanje delovnih ljudi v občinski upravi se v skladu z zakonom uredi s posebnim pravilnikom.

170. člen

Sredstva za delo zagotovi občinskem upravnim organom občinska skupščina v skladu s posebnimi predpisi glede na vrsto, obseg in pomen nalog ter pogoje njihovega dela.

Sredstva za delo upravnih organov predstavljajo njihov dohodek, ki je enoten in skupen vsem upravnim organom.

Delovna skupnost razpolaga s svojim dohodkom samostojno in ga v skladu s svojim pravilnikom deli s svojim finančnim načrtom in zaključnim računom.

4. Sodnik za prekrške

171. člen

Sodnik za prekrške je poseben upravni organ občinske skupščine, ki vodi upravno-kazenski postopek in izdaja na prvi stopnji odločbe o prekrških, za katere je pristojen po zakonu, ter opravlja druge zadeve, ki jih določa zakon.

Sodnika za prekrške in njegovega namestnika voli in razrešuje občinska skupščina po določbah zakona.

Delo sodnika za prekrške in druga vprašanja te službe so urejena z zakonom.

VII. poglavje

OBLIKE NEPOSREDNEGA UPRAVLJANJA V OBČINI

1. Krajevne skupnosti

172. člen

Krajevna skupnost je samostojna, samoupravna skupnost občanov enega ali več naselij v občini.

Občani se organizirajo v krajevno skupnost zato, da neposredno in posredno izvršujejo komunalne, stanovanjske, gospodarske, socialne, zdravstvene, kulturne, prosvetne, vzgojne in druge dejavnosti za neposredno zadovoljevanje svojih potreb ter potreb družin in gospodinjstev, kakor tudi za razvoj naselij.

Krajevna skupnost skrbi za napredek stanovanjskega gospodarstva in strokovno pomaga hišnim svetom in občanom pri upravljanju in vzdrževanju stanovanjskih hiš.

Krajevna skupnost obravnava poslovanje delovnih organizacij, ki na njenem območju skrbijo za zadovoljevanje dnevnih življenjskih potreb občanov.

Za uresničevanje svojih nalog krajevna skupnost, v skladu z zakonom, ustanavlja delovne organizacije in servise.

Krajevna skupnost lahko predlaga občinski skupščini, da izda predpis ali drug splošni akt.

173. člen

Krajevno skupnost ustanovijo občani za določeno območje na zboru.

Občinska skupščina da soglasje k sklepu zbora občanov o ustanovitvi krajevne skupnosti in določitvi njenega območja.

Občinska skupščina da soglasje k sklepu zbora občanov za spremembo območja krajevne skupnosti.

174. člen

Krajevne skupnosti se lahko ustanove na območjih, ki tvorijo geografsko, urbanistično in gospodarsko celoto. Pri tem se šteje, da tvorijo tako celoto območja, v katerih se nahajajo delovne organizacije, ki zadovoljujejo skupni interes občanov v zadovoljevanju njihovih vsestranskih potreb (šole, zdravstveni zavodi, kulturni zavodi, trgovske organizacije, kinematografij ipd.).

Krajevna skupnost je ustanovljena, če se je za ustanovitev izjavilo najmanj 20 % občanov z območja krajevne skupnosti.

175. člen

Krajevna skupnost ima svoj statut.

Statut krajevne skupnosti prične veljati, ko ga sprejme zbor občanov in potrdi občinska skupščina.

176. člen

Krajevna skupnost je pravna oseba.

Krajevna skupnost nima funkcije oblasti in njeni organi nimajo upravnih pooblastil.

Premoženje krajevne skupnosti je družbeno preženje, ki ga upravlja svet krajevne skupnosti.

177. člen

Zbor občanov je najvišji organ krajevne skupnosti.

Krajevna skupnost ima kot svoj izvršilni organ svet krajevne skupnosti. Sestav in naloge sveta krajevne skupnosti določi statut krajevne skupnosti.

Svet krajevne skupnosti se voli na zborih občanov.

Mandat članov sveta krajevne skupnosti traja dve leti tako, da se vsako leto zamenja polovica članov sveta krajevne skupnosti.

Svet krajevne skupnosti lahko ustanovi poravnalni svet v okviru splošnih predpisov.

Statut krajevne skupnosti določi, da ima krajevna skupnost po potrebi še druge organe.

178. člen

S statutom krajevne skupnosti se podrobneje določi organizacija in delo krajevne skupnosti, sveta krajevnih skupnosti, delo in organizacija poravnalnih svetov, način ustanavljanja servisov, komunalnih in drugih organizacij, razmerje do hišnih svetov in druga vprašanja v zvezi z delom krajevnih skupnosti.

Krajevna skupnost opravlja svoje naloge s sredstvi, ki jih da občina, s sredstvi, ki jih dajo delovne in druge organizacije in s sredstvi, ki jih dajejo občani krajevne skupnosti.

Vire sredstev, ki jih da občina krajevnim skupnostim, določi občinska skupščina vsako leto posebej v svojem proračunu in z drugimi njihovimi proračuni skladno z zakonom, programom in planom, upošteva potrebe krajevne skupnosti, prizadevnosti njihovih organov za razvoj in napredek, in druge okoliščine.

180. člen

Krajevna skupnost upravlja družbeno premoženje, ki ji je dano v uporabo, pomaga občinski skupščini in njenim organom pri opravljanju njihovih družbenih nalog na območju krajevne skupnosti, skrbi za varstvo oseb, ki jim je taka pomoč potrebna in predlaga skrbnike za mladoletnike in druge osebe, ki se postavijo pod skrbništvo, skrbi za varstvo in oddih ter zabavo otrok, organizira prostovoljno delo prebivalcev na svojem območju in organizira zbiranje prostovoljnih prispevkov, daje občinski skupščini in njenim organom predloge in mnenja o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti in opravlja druge zadeve, ki so določene s splošnimi predpisi, s statutom krajevne skupnosti in zadeve, za katere jo pooblasti občinska skupščina.

181. člen

Podrobnosti o organizaciji in delu krajevne skupnosti ureja njen statut.

2. Zbori volivcev

182. člen

Občani občine neposredno sodelujejo pri upravljanju občine na zborih volivcev.

Zbori volivcev se praviloma sklicujejo za območja volivnih enot, kot so določene za volitve v občinski zbor občinske skupščine, lahko se po potrebi sklicujejo tudi za posamezna naselja ali za območje posamezne krajevne skupnosti.

Poleg splošnih zborov volivcev se lahko sklicujejo tudi zbori volivcev delovnih organizacij. Ti zbori se sklicujejo po volivnih enotah, kot so določene za volitve v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine, lahko pa tudi po ekonomskih in drugih enotah posameznih organizacij.

Način sklicovanja zborov volivcev določi občinska skupščina s posebnim sklepom.

183. člen

Zbori volivcev se sestajajo po potrebi.

Zbor volivcev lahko skliče predsednik občinske skupščine, svet krajevne skupnosti, občinski ali krajevni organ socialistične zveze delovnega ljudstva ali desetina volivcev z območja, za katero se zbor sklicuje, evndar najmanj 30 volivcev. Zbor volivcev delovnih organizacij lahko skliče tudi ena tretjina članov delovnih organizacij z območja tega zbora.

Kadar zbor volivcev ni sklical predsednik občinske skupščine, mora sklicatelj zbora obvestiti predsednika občinske skupščine o sklicanju zbora in mu sporočiti dnevni red najmanj tri dni pred dnevom zbora.

184. člen

Sklicatelj mora razglasiti sklic zbora najmanj 7 dni pred dnevom zbora. Razglas mora obsegati predlog dnevnega reda, čas in kraj zbora ter kdo sklicuje zbor.

Na zborih volivcev lahko sodelujejo vsi občani z območja zbora volivcev. Kadar zbor volivcev upravlja volilno funkcijo, odločajo samo tisti občani, ki imajo splošno volilno pravico.

185. člen

Na zborih volivcev občani obravnavajo vprašanja, ki imajo splošen pomen za življenje in delo v občini in v širših družbeno-političnih skupnostih ter dajejo predloge za reševanje takih vprašanj, opravljajo volilne funkcije, ki so določene z ustavo ali z zakonom

ter neposredno odločajo o vprašanjih, ki so določena z zakonom ali statutom občine.

Na zborih volivcev poročajo odborniki občinske skupščine in predsedniki svetov o delu občinske skupščine. Organi družbenega samoupravljanja in organizacije, ki opravljajo zadeve javnega pomena na območju občine, morajo zboru volivcev dati potrebna pojasnila, če zbor to zahteva.

Zbori volivcev dajejo predloge, mnenja in pripombe pred sprejemom posameznih predpisov občinske skupščine.

Zbori volivcev izvršujejo v mejah zakonitih predpisov naloge v zvezi z volitvami odbornikov občinske skupščine in poslancev republiške in zvezne skupščine.

Zbori volivcev opravljajo druge naloge po splošnih predpisih, statutu občine in po sklepu občinske skupščine.

186. člen

O sklepu zbora volivcev mora razpravljati občinska skupščina ali njen pristojni organ in obvestiti zbor o stališču, ki ga je v zadevi zavzela najpozneje v treh mesecih.

3. Referendum

187. člen

Občinski referendum je oblika neposrednega odločanja občanov.

Na občinskem referendumu občani odločajo o skupnih vprašanjih, ki imajo pomen za posamezen kraj ali občino kot celoto.

Referendum se lahko razpiše za območje enega ali več naselij ali za območje cele občine.

Referendum se lahko izvrši zato, da se občani izjavijo vnaprej o predlogu odloka ali sklepa, še preden ga je občinska skupščina sprejela, ali pa zato, da potrdijo ali ovržejo odlok ali sklep, ki ga je občinska skupščina že sprejela.

188. člen

Referendum razpiše občinska skupščina.

Referendum je obvezen glede zadev, za katere je z zakonom predpisano, da morajo o njih odločati občani z referendumom.

189. člen

Občinska skupščina določi besedilo referenduma. V sklepu o razpisu referenduma mora biti vsebovan predmet in datum referenduma.

Glasovanje je neposredno in tajno.

Na referendumu glasujejo občani, ki imajo splošno volilno pravico.

190. člen

Občinska skupščina je dolžna razpisati referendum o določeni zadevi, če to zahteva večina zborov volivcev z območja, za katerega naj se referendum opravi.

191. člen

Referendum je veljaven, če se ga je udeležila večina v volilni imenik vpisanih volivcev naselja, za katero se opravi referendum, ali občine.

Predlog, o katerem se glasuje na referendumu, je sprejet, če je glasovala zanj večina volivcev, ki so glasovali.

Izid referenduma je za občinsko skupščino obvezen. Občinska skupščina ne more v enem letu po izvedbi referenduma izdati nobenega akta, ki bi bil v nasprotju z izidom referenduma.

4. Skupne določbe

192. člen

Da bi se zagotovila javnost v delu občinske skupščine in njenih organov, in razvijale oblike neposred-

nega upravljanja v občini, mora občinska skupščina in njeni organi:

a) obveščati občane o svojem delu po tisku, radiu, z objavljanjem splošnih in določenih drugih predpisov na občinskih razglasnih deskah;

b) sklicevati tiskovne konference in na druge načine omogočiti predstavnikom tiska in radia vpogled v delo organov skupščine;

c) omogočiti delovnim organizacijam, da morejo dati pripombe, kadar občinska skupščina in njeni organi sprejemajo priporočila, ki imajo pomen za širše področje dejavnosti ali za večje število delovnih organizacij;

d) omogočiti občanom, da se seznani z zadevami, ki se obravnavajo na sejah občinske skupščine; v ta namen je upravni organ občine dolžan pošiljati gradivo za seje občinske skupščine organom družbeno-političnih organizacij v občini, tisku, radiu, krajevnim skupnostim in ljudskim knjižnicam ter študijski knjižnici.

Občinski upravni organ je dolžan izdajati informativni bilten o delu organov občinske skupščine in ga pošiljati organom in organizacijam iz tč d) prejšnjega odstavka.

193. člen

Kadar organi zveze sindikatov v občini, občinski odbor SZDL, ZMS, ZZB NOV pripravijo gradivo, za katerega sodijo, da je pomembno za obravnavo tudi na seji občinske skupščine ali njenih organih, je občinska skupščina dolžna zagotoviti, da se take zadeve obravnavajo pred občinsko skupščino in njenimi organi.

VIII. poglavje

RAZZMERJA OBČINSKE SKUPŠČINE IN NJENIH ORGANOV DO DELOVNIH IN DRUGIH ORGANIZACIJ

194. člen

Občinska skupščina in njeni organi sodelujejo z delovnimi in drugimi organizacijami v občini. Organizirajo zbiranje in združevanje sredstev delovnih organizacij za izpolnitev splošnih nalog občine in pri izvedbi drugih splošnih akcij.

Občinska skupščina in njeni organi se zaradi uresničevanja teh nalog posvetujejo s predstavniki delovnih organizacij.

Občinska skupščina in njeni organi imajo do delovnih organizacij samo tiste pravice, ki so določene v ustavi in zakonih.

Občinska skupščina in njeni organi opravljajo nad delovnimi organizacijami družbeno nadzorstvo s tem, da nadzorujejo zakonitost dela organov teh organizacij in politiko gospodarjenja s sredstvi, ki mora biti v skladu s splošnimi družbenimi interesi, zlasti s programom in planom razvoja občine.

Organi občinske skupščine so dolžni obravnavati predloge delovnih organizacij. Če delovna organizacija ni zadovoljna s stališčem organov skupščine lahko svoj predlog sproži neposredno pred občinsko skupščino.

195. člen

Občinska skupščina in njeni organi lahko dajejo delovnim organizacijam priporočila. Delovne organizacije so dolžne, da o priporočilih razpravljajo in morajo seznaniti občinsko skupščino s svojimi stališči.

196. člen

Če delovna organizacija ravna v nasprotju z zakonitimi predpisi, in če je delo delovnih organizacij v nasprotju z družbenimi koristmi, je občinska skupščina dolžna storiti ustrezne ukrepe zoper organe upravljanja po splošnih predpisih.

197. člen

Občinska skupščina lahko priporoči združevanje posameznih delovnih organizacij v večje delovne organizacije, če to narekujejo splošni gospodarski in druž-

beni interesi in če se s tem doseže kakovostno boljša in količinsko večja proizvodnja oziroma storitve.

198. člen

Občinska skupščina in njeni organi skrbijo za smotno upravljanje in uporabljanje premoženja v splošni družbeni lastnini na območju občine. Občinska skupščina in njeni organi morajo ravnati s premoženjem v splošni družbeni lastnini s skrbjo dobrega gospodarja, v skladu z zakonitimi predpisi.

Občinska skupščina da splošno družbeno premoženje v uporabo ali upravljanje delovnim in družbenim organizacijam in krajevnim skupnostim.

Premoženje, ki ni dano v uporabo ali upravljanje po drugem odstavku tega člena, upravlja občinska skupščina po svojih organih.

IX. poglavje

SODELOVANJE OBČINE Z DRUGIMI OBČINAMI

199. člen

Zaradi urejanja zadev, ki imajo skupni pomen za več občin in zaradi zadovoljevanja različnih potreb občanov z območja posameznih občin, upoštevajoč ekonomičnost, racionalnost in kadrovske razloge lahko občina z drugimi občinami ustanovi skupne službe in sklade.

Skupne službe in skladi se ustanovijo na področjih, za katere občinska skupščina smatra, da za njihovo delovanje ni pogojev na območju ene same občine.

200. člen

Razmerje med občinami pri ustanavljanju skupnih služb in skladov, se uredi s posebno pogodbo.

201. člen

Občina lahko zaradi uresničevanja svojih nalog z drugo občino ustanavlja tudi skupne delovne organizacije (zavode), združuje sredstva, izmenjuje izkušnje, organizira skupne akcije in druge medsebojne pomoči in sodelovanja.

Razmerje, ki nastane z drugo občino pri ustanovitvi skupnega zavoda, združevanju sredstev in organiziranju skupnih akcij, se določi s posebno pogodbo.

X. poglavje

RAZMERJA OBČINE DO OKRAJA

202. člen

Občina lahko pooblasti okraj za opravljanje tistih nalog, ki se dajo boljše in uspešnejše opravljati pri okraju zaradi enotne ureditve ali če to narekujejo kadrovske ali drugi razlogi, ne more pa prenašati zadev iz svoje pristojnosti v pristojnost okraja.

Medsebojna razmerja, ki nastanejo s tako pooblastitvijo, se določijo s pogodbo z okrajem.

203. člen

Občina lahko z okrajem ustanovi skupne sklade, če je to v interesu občine.

Medsebojno razmerje do okraja glede financiranja sklada in druge naloge, se uredijo s pogodbo.

XI. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

204. člen

Vsi akti, ki jih morajo po določbah statuta izdati občinska skupščina in njeni organi, da se zagotovi izvajanje statuta, morajo biti izdani do 31. decembra 1964. V istem roku morajo biti spravljena v sklad vsa obstoječa stanja z določbami tega statuta.

205. člen

Za spremembe in dopolnitve statuta velja enak postopek kot za njegovo sprejemanje.

206. člen

Ta statut začne veljati 30 dni po dnevu objave v Uradnem vestniku okraja Celje. S tem dnem preneha veljati statut občine Celje (Uradni vestnik okraja Celje, št. 11-81/59 in 2-14/60) in vsi drugi predpisi statutarnega značaja.

Št. 011-3/64-1

Celje, dne 5. maja 1964.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Marjan Učakar l. r.

